

RUH ve MADDE

Cilt : 6 Sayı: 69 — Ekim 1965

Cemiyet adına Sahip ve
Mes'ul Müdür
SUAT TAHSUĞ

Hazırlayanlar :

Feridun Tepeköy
Erol Haras
Ergün Arıkdal
Afif Yesarı
Salih Öge
Erol Sevil
Azime Nakip
Enver Ölçerman
Mehmet Sancar
Çetin Salkök
Ali Erman

İdarehane ve Cemiyet binası
Taksim, Sıraselviler, Billürcü
Çıkmazı Sümbül Apt. No. 14/2
(Otel Santral Sokağı)

Dizgi ve Baskı :
Baha Matbaası

Kapak Baskı :
Karadeniz Matbaası

Abone ücreti
Yıllık 18 Lira
6 aylık 9 Lira

**Haberleşme, Abone ve
Havale adresi :**
RUH ve MADDE
P. K. 1157 - İstanbul

RUH ve MADDE'den Sevgili Okuyucularına

Cemiyet olarak okurlarımıza duyurmak istediğimiz şudur: Dünyada cereyan etmiş, etmekte ve edecek olan hadiselerin hiçbiri bizim mevzuumuzun dışında değildir. Buradaki «Bizim» lafı, bütün insanlığın demektir.

Her kitap her dergi muayyen bir görüş açısına göre olayları değerlendirir. Bu değerlendirmede bir «taraf tutma» vardır. Bizde yoktur.

Peki taraf tutma yok da hiç bir değerlendirme yapmadan mı olayları ortaya koyacağız? İşte bizim bu değerlendirme sistemimiz bütün beşeri mevcudatı idaresi altında bulunduran prensiplere göredir.

Müteal bir şuurlu düzene, tekamüle inanırız. Tekâmül fikrinin zaruri bir neticesi olan reenkarnasyona (yeniden bedenlenmeye) inanırız. Bunları olaylarda görmeye ve göstermeye çalışırız. Asıl fonksiyonumuz, bu prensipleri ve tatbik ve tefsirlerini bir mütearife (postüla, isbatı olmayan şey) gibi arz etmek değil, düşünen insana yeni tatbikat sahaları göstermeye çalışmak bu yolda yapılacak araştırmaların insanın istikbali için şart olduğunu beyan etmektir. Zira herkesin kendi bulduğunun kendine en yararlı olduğu inancındayız ve «Fikre hürmet» mevzuu da buradan çıkmaktadır.

Elbetteki neşrettiğimiz bazı olaylar (Meselâ bu sayımızdaki resimlerini bastığımız mucizevi, bıçaksız ameliyatlar gibi) çok şümüllü bir isbat karakteri taşımaktadır. Burada önemli olan fertlerin falanca veya filanca hastalıktan kurtulması değil, yukarı alemin mevcudiyetinin delil ve işaretidir.

Bir de herkesin gördüğü ve bildiği olayları, kendi açımızdan inceleriz. Neticeler mantıki, sistematik birbirini tutar tarzdadır. Bunun içindir ki okurlarımıza kendi sistemimizi duyurmağa çalışıyoruz.

Ruh ve Madde yavaş yavaş dış dünyada akis bulmaktadır. Brezilya basını bizden bahsetmektedir. İngiliz Spirit çevreleri ile de temas halindeyiz. Ve peyderpey münasebetlerimizin çok daha şümül kazanaacağına ve fayda sağlayacağına inanıyoruz. Zira başlangıçta söylediğimiz gibi, bütün insanlık aynı Yüksek Nizamın içinde, tekâmüle tabidir. Kardeşliğimiz bundan.. Bizlere ancak birbirlerimizi tanımak, karşılıklı fikir teatilerinde bulunmak kalıyor.

Flört de tekâmülümüze yardım eder

*Münkirler kanunlara itaat etmediklerinden
"Babalarımızın adetlerine uyuyoruz, Tanrı bize
böyle buyurdu" derler. Onlara de ki: "Tanrı kötülük emretmez. Onun hakkında bilmediğinizi mi söyleyeceksiniz?"*

Kur'an El'araf: 27

Anadoluda bir inceleme gezisi yapan Fransanın muhtelif gençlik teşekküllerinin liderleri ve bu meyanda hususi olarak gaze teye bir demeç veren Bayan Françoise Dillasser, daha ziyade bu günkü gençliğin cinsel ahlâk problemleriyle ilgili düşüncelerini açıklamıştır. İşte bizi düşünceye sevk eden amil budur.

Hiç şüphesiz ki, bir çok psikolog ve pedagoglarla dinî teşekküllerin de kendi zaviyelerinden problemin üzerine eğilmek lüzumunu hissedeceklerine kani bulunuyoruz.

Problem şudur: Türkiyeyi ziyaret edip incelemiş olan bir ecnebi - Fransız - kadın «Gençler arasında flört şarttır» demiştir.

Evvelâ ingilizce asıllı bir kelime olan «flirt» kelimesinin mânâsı: Kadın ve erkek arasında, resmi ve şekli bağların dışındaki hissi ve cinsi alâkalardır.

Flörtü cari ahlâki inançlar bakımından değerlendirmeden evvel, şu esastan hareket etmemiz her halde faydalı olacaktır:

Her çeşit insan münasebeti insan tekâmülü ile ilgilidir. İnsan tekâmülü yeryüzünde cari olan kanunların öğrenilmesi ve tatbik edilmesi ile ilgilidir. Ve insan hürdür. Hareketlerini mizacına göre tayin etmek şiarıyla muttasıf olduğu gibi bu hareketlerin neticeleri ile karşılaşması da mukadderdir; zira, tek başına yaşamamaktadır. Kozmik bir muhitin kanunlarına tabi olduğu kadar bedenî ilcalara ve cemiyet icaplarına da uymak zorundadır. Arzuların tatbik sahasına çıkarılmasındaki zorluk ve çatışmalardır ki, insan varlığında meydana getir-

diği aksül'amellerle değişmeye, ilerlemeye sebep olur.

Bu yolunda insan bereket ki, üstün bir şuurun tasarrufu altındadır. Bundan çıkacak netice şudur ve çok önemlidir: İnsan hür olmakla beraber, bilgisizliğin sebep olacağı gerek kendi ferdin ait, gerek çevresindeki şahısların tekâmülleriyle ilgili çok büyük hatalar bu üstün Nizam tarafından önlenmektedir. Şu halde insan, fert fert, cemiyet cemiyet ve nihayet bütün insanlık olarak, yapılması kabil olan hataların en kötüsü ile, yapılması kabil olan çözüm ve tatbikatın en iyisi arasında hürdür. Bu da onun imtihan payı, varlığının hakkı ve yârinlerinin mukadderine tesir edecek amildir.

İşte yukarısı, her ferdi, her cemiyeti, her an, bu hatasevap çizgisi arasında bulundurabilen şaşmaz bir tasarruf içindedir.

Bir ferdin, reenkarnasyon kanununa göre, erkek, dişi; şu veya bu milletten şu veya bu din veya inançtan yetişecek tarzda yeryüzünde bedenlenmesi hep tekâmül ihtiyaçları ile ilgilidir. Yani fert - esas olan ferdin tekâmülüdür - A, B, C, D, ... X kıymetlerine sahiptir; bedenleneceği ortamda bu kabiliyetlerini A', B', C', D', ... X' veya A'', B'', C'', D'', X'' ne çıkarabilir.

Bunun için belli bir varlığın, dünyanın belli bir zamanında, ve belli bir aile tipinde enkarne olması lâzımdır. Elindeki eski kıymetleri yeni ve daha şumüllü kıymetlerle değiştirebilmesi, elbetteki varlığın e-

nerjisinc, cehdine, fikri faaliyetine bağlı ve neticeden yine kendisi mes'ul olacaktır.

Hayvan cemiyetlerinde, üstün tesirlerin kudreti yüzünden, hayvan fertleri, tabiata, kanunlara çok uygun yaşayabilmektedirler.

Bunun gibi, ilkel cemiyetlerde gerek din gerek örfler, fert münasebetlerini çok tahdit etmiş, belirli sınırlar içinde tutmuştur.

İnsan fertleri fikren, ruhen inceldikçe sert kanunların baskıları yavaşlayabilmekte, fert kendi menfaatini daha bilgili olarak tayin edebileceği için gittikçe serbest bırakılmaktadır.

Üstün bir ahlâkın, kendi tekâmülüne ve başkasının tekâmülüne faydalı olmaktan ibaret olduğunu düşünürsek, milletçe bize yapılan bir ikaz gibi kabul edebileceğimiz bu hadiseyi daha iyi değerlendirebiliriz.

Dava, maddi menfaatlerden uzak, mad-

di imkânları gözden uzak tutmayan; fizik, moral bakımından birbirine tekâmül yolunda faydalı olabilecek gerçek, riyasız bir sevgi ve saygı içinde yürüyebilecek kadın ve erkek fertlerin bir araya gelebilmeleri gerçek aileler kurabilmeleri ve bu hayırlı muhitte cınkarne olacak varlıkların daha müsait şartlar içinde yetişebilmelerini temindir.

Kararı kendimiz verelim : Çok cahil isek örfler, alışkanlıklar, cahil empozisyonların tahtı tesirinde yürüyeceğiz; burada yalan ve ıstırap; tatminsizlik, intihar, tecavüz, cinayet, fuhuş, zina cari olacak.

Bilgi sahibi olmak yolunda isek herbirimizin mesuliyeti kendi omuzunda olacak ve: **Babalar koruk yediler ve oğulların dişleri kamaştı, demiyecekler. Fakat herkes kendi fesadı için ölecek; koruk yiyen herkesin kendi dişleri kamaşacak.** (Tevrat'tan)

İnsanların Cinsel Hakları

JANUS'den

Bu asır insanların gerçeklerin gözü kapalı öğrenileceğine inancı olmamalıdır. Katolik kilisesi de, cinsel problemlerin hal edilmesi gerektiğini biliyor ve üzerinde çalışıyor.

Münakaşalara girişmeden önce insan, ancak birkaç yıldanberi cari olan aşağıdaki esasların üzerinde düşünmeye ve bunları kabul etmeye mecburdur.

a) **Aşkda çocuk doğurma ile ilgili olmayan her şey cinsidir.**

Bu, haddizatında pek de ahım şahım bir lâf değildir. Fakat insana sevginin yeni bir kavramını vermek bakımından mühimdir. Bir misal: Papa Pie XII. doğum kontrolü ile alâkalı Ogino metodunu kabul ederken her türlü neslin bekası fikrinden azade bir fiili kabul ediyor, yani, cinsel duyguların meşruiyetini kabul ediyordu.

b) Seksoloji ilminde cinsiyet hem kendi kendinin gözü, hem de hafızasıdır; yani cinsi davranışları sevk-ü idare eden ruhi hallerin bütünüdür.

c) **Müstehcenlik belirlediği anda cinsel hisler kaybolur.** Bu kaide hakikaten sağlam temellere istinad etmektedir. Müstehcen bir kitapta hakikaten cinsel duygular tahrik edilememektedir.

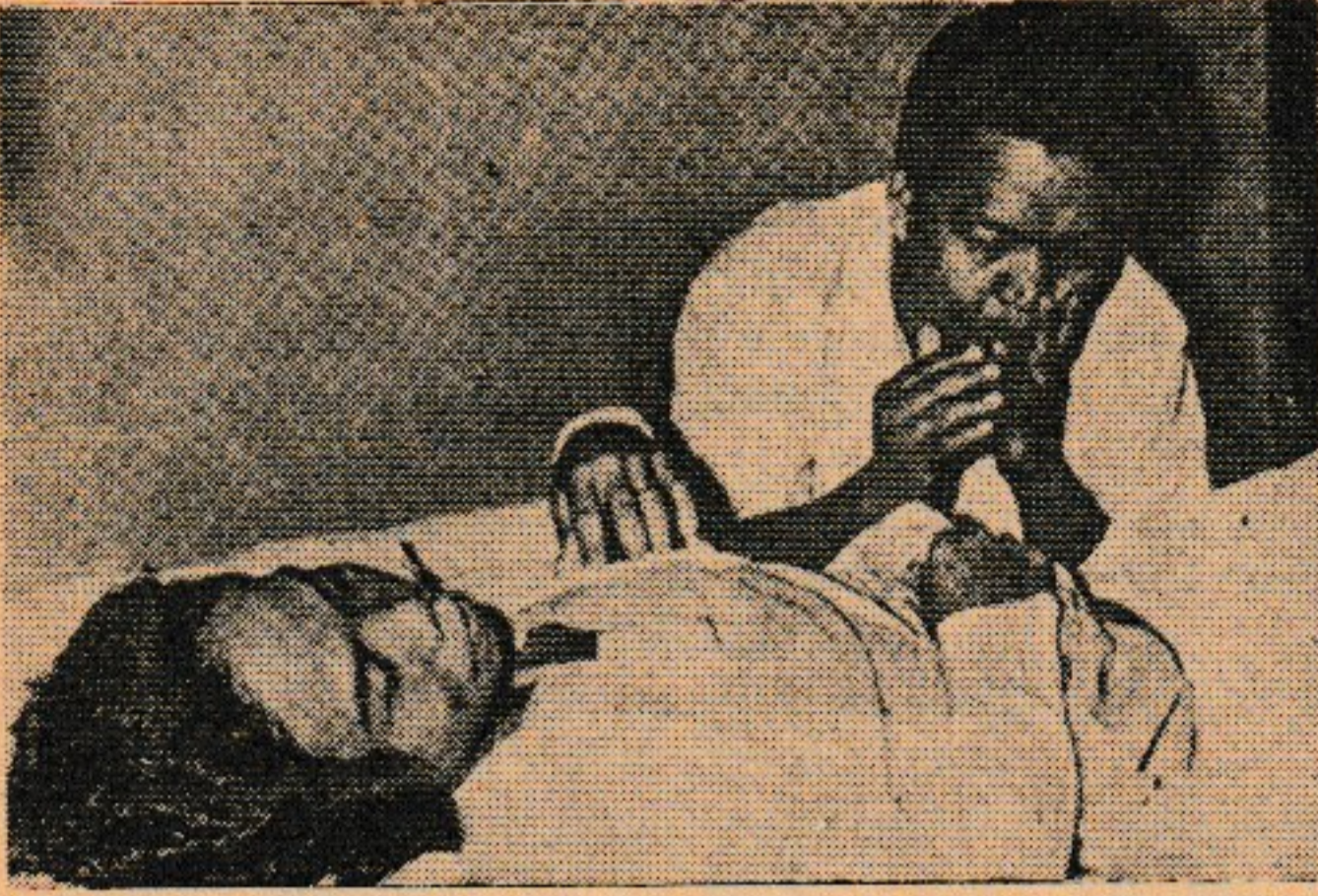
Cinsiyet mevzuunda bu bahs ettikleri-

miz hakikaten şimdiye kadar zihni bir tembellikle üzerine eğilinmemiş mevzular olup, alışlagelmiş cehalet ve taassubun yarattığı umacıların korkusuyla herkesi salimen ve mantık çerçevesinde düşünmekten alıkoymuşlardır. Fakat bu günün anlayışlı olarak kabul edebileceğimiz insanları hiç şüphe yok ki bu hususları anlamak, onları aydınlatmak ve "**Şeytani**" **kisvesinden kurtararak** hür bir anlayış içinde izah etmek zorundadırlar.

Dr. Kinsey, bundan evvel neşrettiği çok alâka çekici raporunda tetkik ettiği kimselerin %86 sının kabul ettikleri veya cemiyetin onlara empoze ettiği ahlâki kriterlerin zıddına bir cinsi hayat yaşadıklarını ortaya atmıştı. Bu son derece cür'etkâr iddia, araştırma neticesinde tevsik edildiği zaman ancak budalalar, dik kafalılar ve an'aneperest insanlar buna gülmüşlerdi. Bugün bu iddialar devam etmektedirler. Ancak, Dr. Kinsey'in bu buluşlarını teyit edecek olan dini makamların da çoktandır yapmakta oldukları araştırmalardır. ●niki asırdanberi bir nevi psikanaliz demek olan itiraf —yani rahibe günahlarını itiraf etmek— insanların böylesine allak bullak edici bir ahlâki tenâkuz içinde bulduklarını gösterir.

Bilhassa katolik kilisesi ve onun ilâhiyatçıları tarafından tamamen Dr. Kinseyin (Devamı 39. sayfada)

Mucizevi ameliyatına başlamadan evvel Toni kısa bir tekeffüre dalıyor. Rahim kanserinden mustarip Silvino Imanil - 42 yaşında genç bir kadın - önünde masa üzerinde yatıyor.

Objektif

Mucizevi Bir Ameliyatı Tesbit Etti

Medyom hiç bir cerrahi alet kullanmadan rahimdeki kanseri çıkardı.

Amerikadaki Belk Psychic Research Foundation (Belk Psişik Araştırmalar Müessesesi) nin kurucusu olan Mr. W. H. Belk, bu mucizevi olayı yerinde bizzat müşahade etmiştir.

Ameliyatları yapan şifacı medyom Tony Agpaoa, 26 yaşında bir Filipinlidir. Quezon City dolaylarında Cubaoda ikamet eden bu genç medyom iki katlı evinin alt katındaki küçük bir odad agünde azamî 317 ameliyat yapmaktadır. Normal olarak 30 dakika sürebilen ameliyatları yarım dakika gibi bir zamanda yapmaktadır. Onun için, ağır veya hafif vaka yoktur. Yanında kuzeni Al-

fredo Cruz jnr. yardımcı olarak bulunur. Mr. Belk Tony'yi nasıl tanıdı?:

Bu senenin başlarında Floridalı bir iş adamı Mr. Meyer Kronenberg, bir vesile ile, Filipinlerde ruhî ameliyatların yapılmakta olduğunu Californialı bir meslektaşından, bizzat böyle bir ameliyat geçirdiğini duyuyor. Bunun üzerine, kendisi de gereken bir ameliyat için Filipinlere gitmeğe karar veriyor. Oraya vardığında, kendi ameliyatından evvel ve sonra, orada bulunduğu müddetçe çeşitli vakaların ameliyatlarını müşahade ediyor. Dönüşünde, müşahadelelerini Mr. Belke naklederken şunları anlatıyor: "Genç şifacı elini, karın üzerinden ufki olarak şöyle geçiriyor, derhal bir yaranın açıldığını hayretle görüyorsunuz. Yaradan içeriye elini sokuyor ve hasta organı derhal buluyor, kesilmesi veya temizlenmesi

gereken kısımlarım süratle ikmal ediyor ve sonra eline biraz alkol döktürüyor ve elini yaranın üzerine üstten tutuyor. Elini kaldırdığında yaranın izi dahi kalmıyor. Böyle bir şeyi insan tahayyül dahi edemez. Gözlerimle görmemiş olsaydım inanmama imkân yoktu. Gerçek ortadadır.”

Diyerekten, Belk'in Filipinlere kadar gidip bizzat müşahade etmesine böylece vesile olmuş oluyor.

Şifacı medyom Tony, Belk'e Amerikaya gidip orada ilim adamlarının önünde bu ruhi kabiliyetinin tatbikini göstermek arzusunda olduğunu söylemiştir. kendisinin mali imkânsızlıklar dolayısı ile, şimdiye ka-

dar bu arzusunu gerçekleştiremediğini de anlatmıştır.

Mr. Belk, ona, bu arzusunda onu destekliyeceğini söylemiştir. Kendisi Amerikâ da malî imkânlarının genişliği nisbetinde ilim ve sosyal alanda da tanınmış bir şahsiyettir.

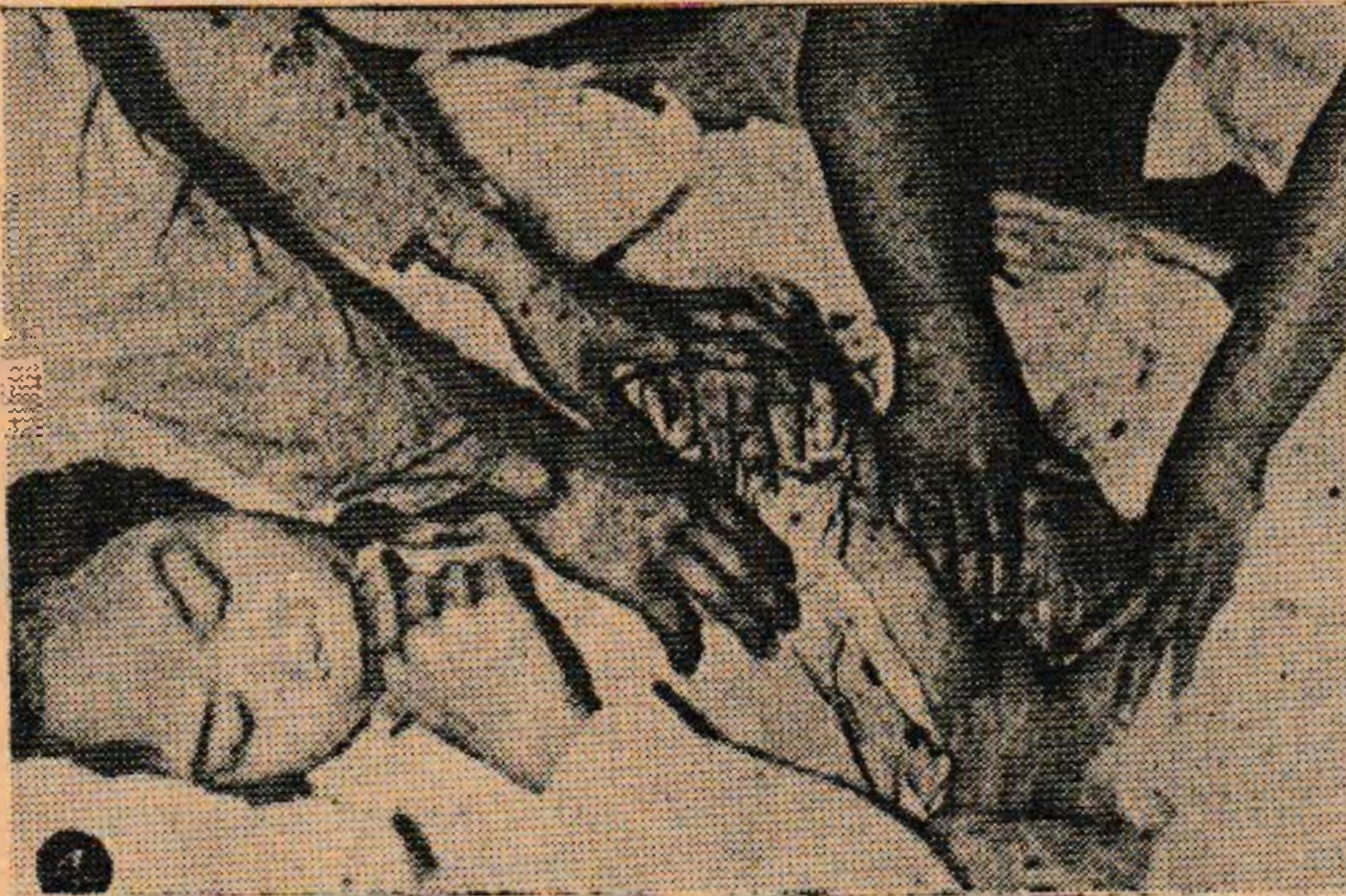
Mr. Belk, bu sebeple, tamamen maddî mevcudiyete inanmış, maneviyattan yoksun pek çok insana manevi mevcudiyetin sezgisini —daha doğrusu— herkese kendi kapasitesi nisbetinde nasiplerini almasına büyük yardımları olacaktır.

Kendisine, insanlığa bu hizmetinden dolayı başarılar dileriz.

1

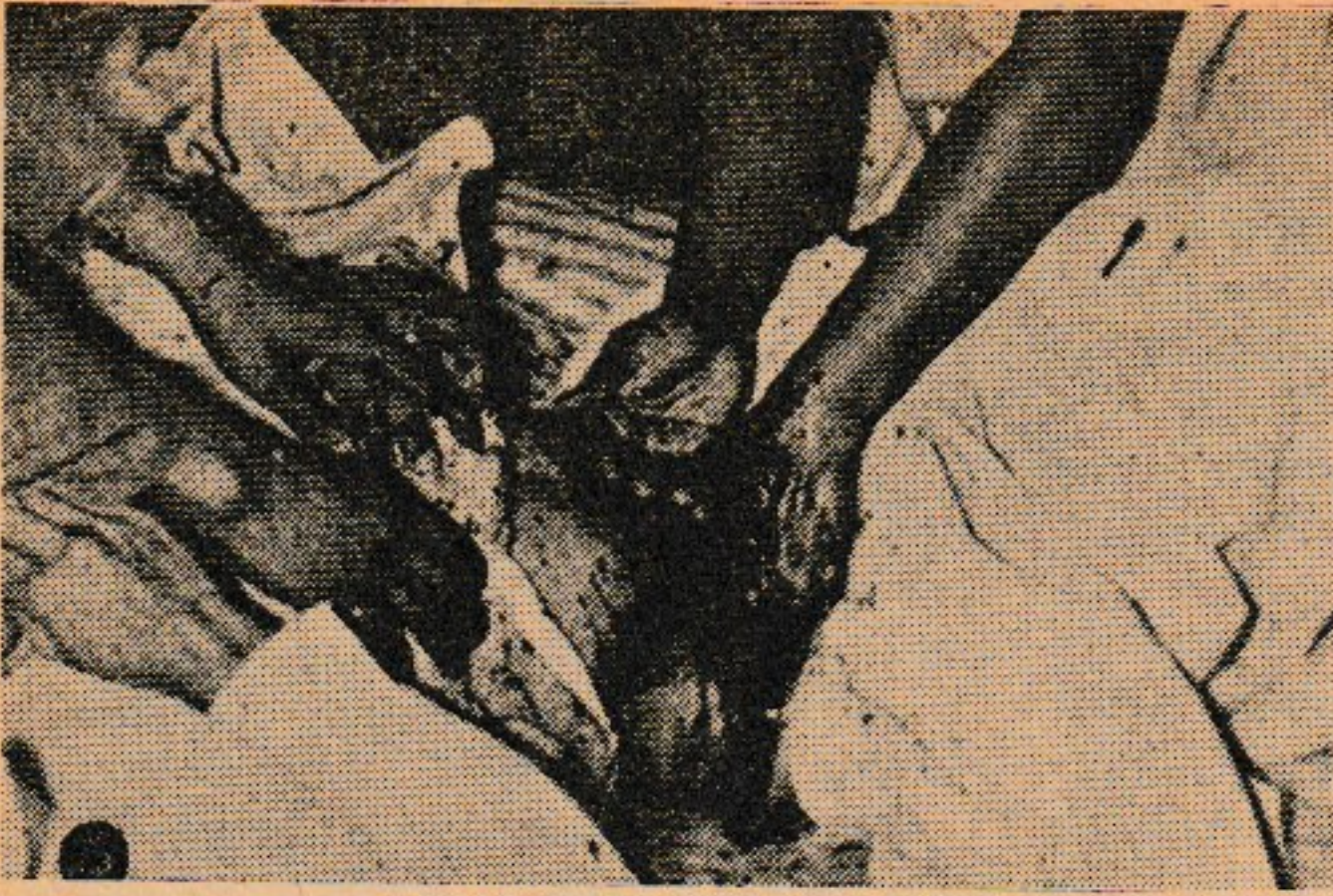
Medyom hastanın karnını bir iki ovalamadan sonra, elini, karın üzerinde bir yandan öbür yana çekti. Aynı anda karın üzerinde boydan boya bir yaranın açıldığı görüldü. Medyomun elinde hiç bir alet yoktu.

2

Yara tam olarak açıldı. Kan, ameliyatı takip edenlerin üzerlerine kadar sıçradı. Hasta ameliyat esnasında şuurlu bir halde bulunmaktadır. Hiç bir ağrı duymadığını beyan etmiştir.

(Lafien sayıyı çevirtiniz)

8

Birden çok kan gelmeğe başlıyor. Medyom bir havlu ile kanları temizliyor ve kan bir daha gelmiyor. (Bazı ameliyatları kansız olduğu halde, bunda fazla kan müşahede ediliyor.)

4

Medyom tümörü yakalamış, ağır ağır yukarı çekiyor. (Medyom bazen hastalıklı parçayı bir makasla keserek alır; bu defa çekerek koparmıştır.)

5

Medyom ellerini yıkadıktan sonra kısa bir müddet elini yaranın üzerinde tutmuştur. Yara açıldığı gibi, mucizevi bir şekilde kendiliğinden kapanmıştır. Karın temizlendikten sonra, biraz evvel korkunç bir şekilde açılmış koca bir yaradan, en küçük bir ize dahi raslanmıyor. Hasta biraz sonra kalkıp yürüyerek gitmiştir.

DİNAMO İNSANLAR

Tıp ilmi henüz bedenlerinden yüksek voltajlı elektrik akımına benzeyen, emanasyonlar neşreden insanlar hakkında tatmin-kâr bir izah yapamamıştır. Herhangi bir kimse böyle birine dokunacak olsa, o şiddetle geri itilmekte ve yere düşmektedir.

19. yüzyıl sonlarına doğru Missouri civarında, Sedalia'da yaşayan Jennie Morgan işte böyle bir kimse idi. Çok hırçın ve asabî mizaçlı olan Jennie 14 yaşında iken, görünürde hiç bir sebep olmaksızın, aniden kuvvetli bir batarya gibi elektrik akımı neşretmeye başladı. Kuyudan su çekmeğe gittiğinde elini tulumcaya değdirince parmak uçlarından kıvılcım çıkıyordu. Kızcağz bir dinamo gibi çalışıyordu. Dr. Ashcraft söylenenlerden şüphe ettiği için kızı görmeğe giderek onun ellerinden tuttu. Fakat aniden arka üstü yuvarlandı ve kendisini döşemenin üzerinde yatıyor buldu. Şokun tesiri ile epey uzağa düşmüştü. Jennie durumundan hiç memnun gözüküyordu; ne yakın arkadaşları ona yaklaşabiliyorlar ve ne de o pek sevdiği kedisini okşayabiliyordu. Neyseki muayyen bir yaşa gelince bu acaip durumdan kurtuldu.

Vücudundan elektrik akımı çıkan diğer birisi de Londrada yaşamış olan Caroline'dir. Caroline altı erkek ve altı kız kardeşi ile birlikte yaşayan şişman bir kızdı. 1877 yılında 17 yaşında iken birdenbire hastalandı, iştahını kaybetti, kilo vermeğe başladı. Doktorlar onun bu haline sebep göremiyorlardı. Daha sonra uzun müddet nöbetler ve ihtilâçlar içinde kıvrandı. Bu durumda iken uzakta bulunan yerler ve manzaralar hakkında sözler söylüyor ve oraları açıkça tarif ediyordu. Caroline 18 ay böyle yaşadı ve sonra iyileşti. İyileştikten az sonra, kendisine dokunanlara, elinde olmaksızın tesir eden bir kuvvet kazandığını keşfetti. İşin tuhafı, sadece muayyen voltajda elektrik akı-

mı neşretmekle kalmıyor, aynı zamanda eline aldığı herhangi bir madeni eşya, elleri birer mıknatıs vazifesi gördüğünden ancak başka birisi tarafından kuvvetle çekilmek suretiyle ayrılabilirdi.

Farklı şekilde, fakat yine olağan üstü tezahür gösteren insanlara yer yüzünde çok raslanmaktadır. Michigan'lı tabip Dr. L. C. Woodman önceleri bu gibi hadiselerin vuku bulacağına inanmazken bir gün yanması mümkün olan eşyalar üzerine üfliyerek onları yakabilen 24 yaşlarındaki zenci A. W. Underwood ile karşılaştı. Underwood, kendisine yardımcı olması için muayenehanesine gelerek Dr. Woodman'a başvurdu. Dr. Woodman «Michigan Tıbbî Haberler» dergisinde, bir kaç arkadaşı ile birlikte müşahede ettiği bu ilgi çekici olayı neşretti.

Underwood herhangi bir kimsenin mendilini alıyor, sıkıca tuttuktan sonra ağzına yaklaştırıyor ve üflüyordu. Birkaç saniye sonra mendil ateş alıyor ve yanmağa başlıyordu. Alevler, mendil tamamen yanıncaya kadar devam ediyordu. Tamamen soyunuyor, ağzını çeşitli mayilerle iyice çalkalıyor ve cerrah eldivenlerini giydikten sonra hilekârlık yapmadığını göstermek için en zor denemelere tabi tutuluyordu. Bu canlı meşale halen her istediği eşyayı yakabilmektedir.

Yukarıda verdiğimiz olayların tabii ki izahları mevcuttur. Fakat belki de insanlık yaklaşımakta olan «Ruhi Devreye» kadar bunları anlamakta güçlük çekecektir. Bazı zamanlarda ve bazı yerlerde bu çeşit olayların tezahürü, insanın ve üzerinde yaşadığı dünyanın sanıldığından daha farklı olduğunu anlatmakta, böylece o zamanlarda ve o yerlerde yaşayanların uyanmasını sağlamaktadır. Bir gün gelecek ve biz bu çeşit hadiselerin nedenlerini idrâk edeceğiz.

Maddenin sonsuz derinliklerine inildikçe yeni bir mikro kozmoz ile karşılaşılır. Yani bugün sizin bildiğiniz en son kademe olan atom veya daha küçük partiküller çok daha derinde olan bir takım vibrasyonlar yanında oldukça kaba kalır ve maddelerin incelmeleri bu minval üzere sizin havsalanızın alamayacağı, yani sonsuzluk mertebelerine kadar gider.

Bir maddi vasat, ne kendinden daha kaba bir vasatın ne de kendinden daha sübtıl olan vasatın tesirinden azade bulunmaktadır. Esasen kâinat- ta muayyen bir maddî sistemin mevcudiyet sebebi ona müteal olan veya onun dñnunda bulunan diğer madde sistemlerinin mevcut oluşlarının sebebiyle izah edilebilir.

Materyalizm

Bu sayımızdan itibaren materyalizm hakkında bir seri yazı neşretmeğe karar vermiş bulunuyoruz. Planète mecmuasının neşretmekte bulunduğu yazı serisinden yapacağımız tercüme ler bu makalelerin esasını teşkil edecektir. Bizler ancak, arasıra kendi fikirlerimizi kısaca ilâve etmekle yetine-

ceğiz. Okuyucularımız için çok faydalı olacağına kani bulunduğumuz bu mevzu hakkındaki düşüncelerimizi makalelerin devamında bulacaksınız.

Fransada son Materyalizm Tarihi, 1877 yılında çıkmıştır. Bu, Marburg üniversitesinde profesör F. A. Lange'den bir tercümedir. Bu yüzyıldan beri yeryüzünde çok şey

değişmiştir. Sanat tarihinden matematiğe, mistisizmden mühendisliğe kadar her problem yeni yeni açılardan incelenmiş, bu hususlarda bir sürü kitap neşredilmiştir.

Şu halde materyalizm hakkındaki bu sükûtun sebebi nedir? Materyalizm nihai bir zafer mi kazanmıştır? Bu kolayca savunulabilir bir iddiadır; zira dünya nüfusunun üçte biri, tarihi ve dialektik materyalizm isimli bir devlet felsefesine tabi olarak yaşamaktadır. (Rusya, Çin, v.s.). Diğer bir üçde bir ise Amerikanın liderliği altında, resmen kabul edilsin veya edilmesin resmen antimarksistdir. Fakat Amerikanizmin materyalist olmadığını iddia etmek gülünçtür. Son üçde bir gelince, hinduist Hindistan, Arap müslüman bloku, katolik güney Amerika, tekniğin temin ettiği maddi varlıklara bir an evvel kavuşmak arzusunda.

Bu hususta diğer bir faraziye, problemin «aşılmış» olduğudur. Yirminci asrın başında ilim adamlarının kahir bir ekseriyeti materyalist olduklarını beyan ediyorlardı. 1965 yılında «Materyalist misiniz?» sualine «evet» veya «hayır» tarzında cevap verenler ancak ekalliyette kalmaktadır. Mantığın, fizik ve biyolojinin bugünkü durumunda bu sorunun pek büyük bir manası kalmamıştır. Kısaca, ne oluyor? Bunu bilmek lâzım. Zira büyük felsefi problemler, şümulü oldukları kadar, az sayıdadırlar da. **Bilgi problemi, dış dünyanın varlığı, madde-nin ve hayatın mahiyeti** (öz tabiatı); hürriyet, kötülük, ölüm ötesi hayat, Tanrı. İnsan zekâsının vaz ettiği sayısız suallere cevap verebilmek için bu esas sırlar karşısında alınacak bir tavır, zaruri olmaktadır. Şuurlu veya şuursuz her ferdin tutumu, her cemiyetin yönelişi zaruri olarak bu tavra bağlıdır. İlim dahi, kesinlik arzu ve iddiası ne mertebede olursa olsun şu üç kabule dayanmaktadır: Dış dünya mevcuttur, kanunlarla idare edilmektedir, bu kanunlar insan tarafından anlaşılabilir.

Bu büyük problemlerden birinin nihai zafer veya iflâsı fikir tarihinde, hatta bütün beşer tarihinde, eşi görülmemiş bir safha olacaktır.

Bu bakımdan materyalizmin durumu nedir? Hayatımızın büyük bir kısmının bağlı olduğu bu suale cevap vermek lâzımdır.

BİR FİKRİN DOĞUŞU

Materyalizm nedir? Fransız lisanında otorite olan Littré'nin lugatinde materyalizm şöyle tarif olunmaktadır: «Her şeyin maddeden ibaret olduğunu düşünenlerin sistemidir». Peki, madde nedir? «Dokunulan, şekli ve cisim olan her şey maddedir. Bir şeyin yapılmış olduğu nesne. Ruhun zıddı olarak söylenir.»

Bu tarifler eski anlayışları aksettirmektedirler ve bilginin ilerlemesi ile aşılmış olduğu bilinmektedir. Meselâ bugünkü medeniyetimizin kaçınılmaz bir unsuru olan radyo dalgaları nedir? Bunlara dokunulabilir mi? Şekilleri ve cisimleri var mıdır?

Bugün, biyolojik yapımızın, yani bedenimizin eşyanın zatını (nesnelere gerçek özünü) kavramadığı, idrak edemediği bilinmektedir. Bedenimiz duygu organlarımızın mesajlarını almakta, tefsir etmekte ve işlemektedir. Bunlara manâ ve değerler vermektedir. En vasıtasız (immediat) ihsaslarımız bile sinir sistemimizin çok kompleks (karmaşık) yapılarıdır. Bu ihsasları isimlendirdiğimiz, tarif ettiğimiz zaman, akıl almaz derecede karışık yapılara sahip hayvanlar için imkânsız bulunan bir mücerretleştirme (soyutlaştırma) işi yapıyoruz demektir.

Hülâsa, madde fikri bir imajın imajıdır. Sümerli bir işçi ve bir modern fizikçi için birbirinden çok farklıdır. Fakat bu imajlar, fertler arasında müşterek bir anlayış meydana getirecek kadar birbirine «benzer», müşabihtir. Şunu bilelim ki, hayat karşısında, düşünce karşısında olduğu gibi, kâinat karşısındaki yaklaşık olarak «materyalizm» kelimesiyle anlattığımız davranış, bir maceradır. Menşe'leri, safhaları, ardsız arasız değişimleri vardır. Biz bunları anlatmaya gayret edeceğiz.

(Devamı var)

DÜVÜK VAZİFELİLER DUTUK VAZİFELİLER

(Geçen Sayıdan devam)

Geçen sayımızda, üç bölüm halinde İsa'nın vazifesinin yer yüzünde tahakkukunu sağlayan mucizeleri, tebliğleri ve vakaları anlatacağımızı yazmıştık. Artık iyice anlaşılmıştır ki, bu yazılraımızın mevzuu tarihi bir tetkik değildir. Böyle olunca da bütün anlatılanlar zamana ve zamanın şartlarına bağlı olmak vasıflarını kaybederler.

Kuran «müşrik» veya «kâfir» damgasını vurduğu varlıkların, ilâhî tebligat karşısında «Bunlar geçmiş zamanların masalları» dediklerini söyler. Müşriklik, şirk koşan, ayıran, gelip geçici değerlere dört elle sarılan ve onları putlaştırarak bir ilerisinin olabileceğini hiç düşünmeyenlerin vasfıdır. Herhangi bir din ve fikir karşısında varlığın şuurundaki reaksiyonu, onun inancı ve realitesi olarak kabul edebiliriz. Bu elbeteki bir anlayış kabiliyeti ile sınırlı ve dolayısıyla varlığa has bir durumdur. Bu durumun son hakikat olduğunun kabulü, bir yandan varlığın kendi kendini putlaştırması ve kendine, bilerek bilmeyerek bir uluhiyet, bir mutlaklık atfetmesidir. Böyle olunca elbeteki varlığın yeni bir şey öğrenmesine, dolayısıyla tekâmülüne imkân kalmaz.

Demek ki müşriklik ne ilk zamanların ve bugünün totemizin inancına sahip vahşi kavimlerine ne çok tanrıcılık inançlarının cari olduğu yunan ve Roma halkına, ne de Kureyş kabilesine hastır. Her an, her devirde muhtelif şekillerde vardır. Yirminci asırda bir atom alimi de, mutakit müslüman veya hıristiyan olduğuna inanan bir şahıs da müşrik olabilir. Kendi inancında katı, daha üstün bir hakikatin mevcut olabileceğine inanmayan her şahıs müşriktir. Din gibi akademik ilminde pekğla müşrikçesine kabul ve putlaştırılmasının varid olduğunu hatırlamak, bizler için pek mühimdir.

Yazan: Suat TAHSUĞ

Din kitaplarında değişmez hakikatlerin ifadesine gelmeden evvel, kâfirlik hakkındaki düşüncelerimizi serd edelim. Dilimizde «Küfranı nimet» etmek diye bir tabir vardır. Bu, kendini besleyen ve muhtaç olduğu şahsı veya yeri bilmemek, ona ihanet etmek demektir.

Bu beslenme keyfiyeti üzerinde biraz duralım: Bugün insanoğlu gerçek hürriyetin ve gerçek esaretin ne olduğunu bilmemektedir. Bu yüzden hislerine ve egosuna bizlerce alışılmış bir tabir olan nefsaniyetine teslim olmayı hürriyet ve vicdani davranışlara götüren yolu da bir esaret addetmektedir. Bilgisiz insanın egosunu yüceltmesinin temin edeceği hürriyet, bulunduğu yere ceberutlukla hükmetmeye çalışan bir kabadayının gülünç hürriyetidir. Bu yolun sonunun en koyu esarete gittiği pek geç ve ekseri iş işten geçtikten sonra fark edilmektedir.

Halbuki insan, yer yüzünde, varlığının gerçek ihtiyaçları olan kanunları öğrenmek, onları tatbik edebilmek çaba ve hürriyeti içindedir. Bu yolda yürüyüşü ona akla sığmayan genişlikte şuurlu bir nizam tarafından temin edilmektedir.

Fakat insanın yürüyüşü devamlı bir seyir halinde değil, duraklamalarla olmaktadır. İnsan zaman zaman kendi, nefsaniyeti adına çalışmakta, başlangıçtaki haz duygusu en karanlık bir keder ve azaba dönmektedir. Bu karanlık içinde, varlığının gerçek ihtiyacı olan kanunlar istikametinde yürüyüşü ise bir şafak, sükûnet, inşirah, sükûn ve sürur halinde benliğini aydınlatmaktadır. Bütün bunlar şer ve hayır, gündüz ve gece semboleri ile anlatılmıştır. Kendisi hakkında hükmü verecek olan, kendindeki intibaa göre, yine insanın kendisidir. İşte insan varlığının gerçek ihtiyaçlarının akis

bulduğu insan benliğinin aydınlık tarafına yönelmeyi biz, vicdani davranışlar olarak kabul edebiliriz.

Şu halde, insana kendi kendini tanıtmaya, onun gerçek ihtiyaçlarını, kudret ve saadetini temine çalışan insanüstü müteal nizama teslimiyeti, bizler, cehaletimiz içinde, dünyadaki adi ve menfaat hesaplarına dayanan «kulluk» ve esarete benzeterek hataya düşmekteyiz.

Biz bu insanötesi nizamı, «Yukarısı» kelimesiyle ifadeye çalışmaktayız. Kendi öz menfaatimiz ve ihtiyacımıza uygun olarak yapılan yardımları ve karşılık olarak yine kendi hayrımızı temine matuf bu nizamın verdiklerini elimizle iterek kendi içimizdeki karanlıklara kapandığımız zaman halimiz, bu nizamın verdiği tebligatta «kâfirlik» kelimesi ile anlatılmıştır .

Ayrıca bu küfür ve müşriklik halini kendimizden uzak görmeyelim. Ancak bize düşen, bu hali müşahede edebilmektir ki, kurtuluş bunun akabinde gelir. İncilde bunun için verilen misal şudur.

«Kendilerinin salih (doğru) olduğuna güvenen, ve bütün başkalarını hor gören bazılarına İsa şu meseli de söyledi. İki kişi dua etmek için mabede çıktılar, biri Ferisi (Din alimi), öbürü vergi mültezimi idi. Ferisi durdu ve kendi kendine şöyle dua etti: Ya Allah, sana şükrederim ki, ben başka adamlar gibi, soyguncu, haksız, zina işleyici, yahut şu vergi mültezimi gibi de değilim. Haftada iki kere oruç tutarım; bütün gelirim ondalığını veririm. Fakat vergi mültezimi uzakta durarak, gözlerini bile göğe kaldırmak istemiyordu; ancak ya Allah, ben günahkâra merhamet kıl, diyerek göğsüne vuruyordu. Size diyorum: Bu adam ötekenden ziyade salih sayılarak evine indi; zira kendini yükselten her adam alçaltılır; fakat kendini alçaltan yükseltilir.» (Luka, Bab 18, Ayet: 9-14).

Aynı husus Tevrat'ta Eyyubun kitabında ve Kuranda Kehf suresinde (XVIII; 31-41) iki bahçe sahibi misaliyle anlatılmaktadır.

Şu halde bütün bu düşüncelerimizden şu neticeyi çıkarmamız makuldür.

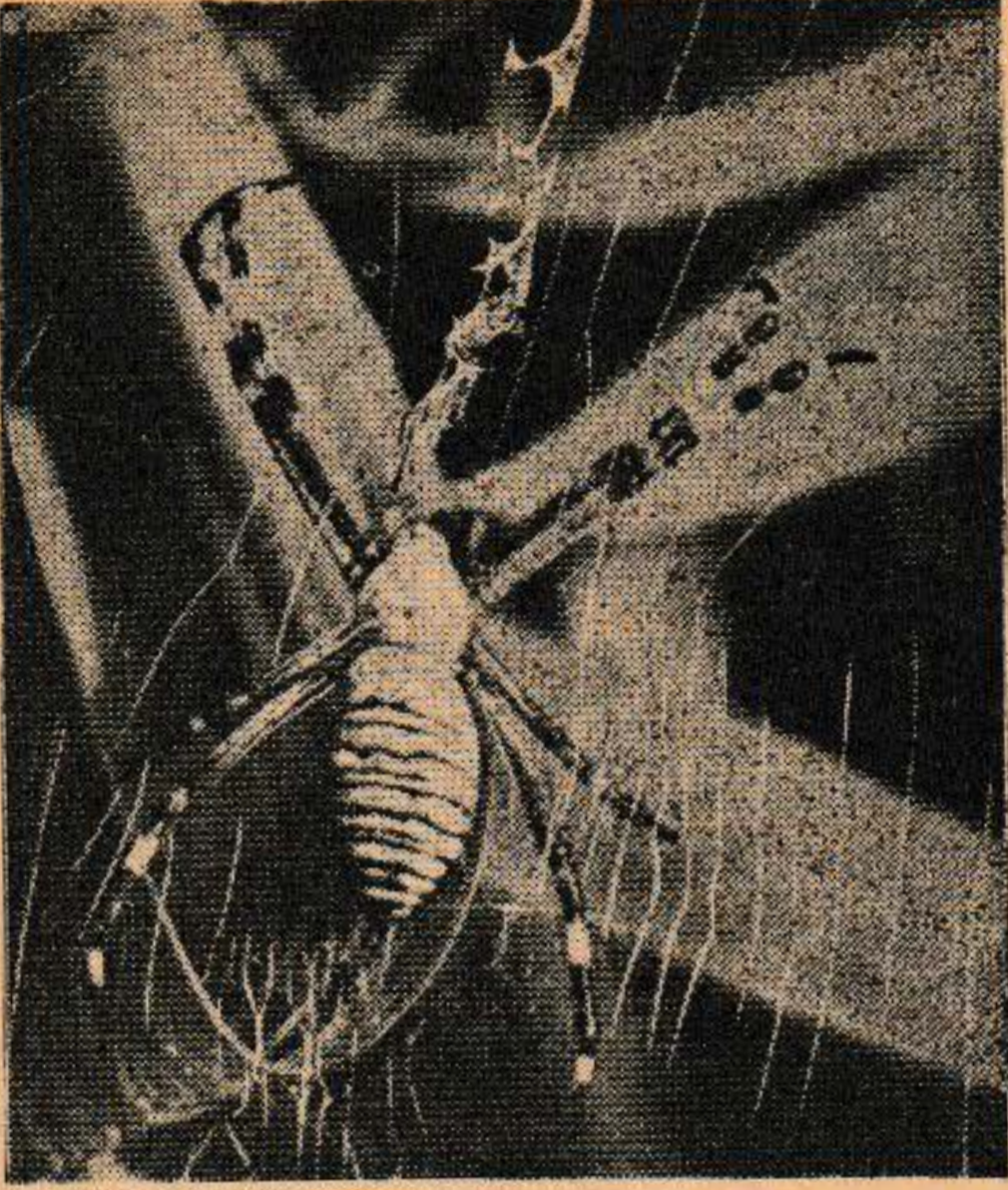
1) Yukardan verilenler (Tevrat, İncil, Kuran) zamana bağlı olmayan değişmez hakikatleri ihtiva etmektedirler. Ancak bu hakikatler insanların anlayışlarına hitab etmek zorunda olduğundan sembolik bir lisanla (meseller lisanı ile) verilmiştir. İlahi tebligatın zamana bağlı inzali, ilerlemekte olan insan anlayışına hitab tarzının değişmesiyle (üç kitabın mukayesesinden) anlaşılır.

2) Kitapların değişmezliği gerçeklerin değişmezliği olup insan anlayışındaki değişmezliği asla ifade etmemekte, bilakis tekâmül anlayışını arttırmak için insan düşünmeye, tatbikata ve mürakabe ve kontrole davet olunmaktadır. Şu halde biz, tetkikatımızı alelâde bir tarihi tetkik olarak düşünmemeli ve ilerki anlayışlarımızın daha da değişip eski anlayışlarımızı terk etmek zorunda kalacağımızı peşinen kabul etmeliyiz.

Reenkarnasyon (yeniden bedenlenme), kanuna göre tekrar tekrar dünyaya gelen ve tekamülü kendi cehdine göre inkişaf edecek hüriyete malik insanoğlu yeryüzünün muayyen bir zamanında, dün ve bugün ve yarın çeşitli anlayış seviyelerinde bulunmaktadır. İnsanoğlunun tekâmülüne yardım ile vazifelenmiş plânların bu çeşitli seviyelerin ruhi reaksiyonlarını müşahede ve değerlendirme tarzını İncildeki şu misalle anlayabiliriz:

«İşte ikinci tohum ekmeğe çıktı, ve ekerken bazıları yol kenarına düştü, ve kuşlar gelip onları yediler ve başkaları toprağı çok olmayan kayalıklar üzerine düştü ve hemen sürdü, çünkü toprağın derinliği yoktu; ve güneş doğunca yandı ve kökü olmadığı için kurudu. Ve başkaları dikenler üzerine düştü, dikenler çıkıp onları boğdular, ve başkaları iyi toprak üzerine düştü, bazı sı yüz, bazı altmış, bazı otuz kat semere verdiler. Kulakları olan işitsin.» (Matta, 13. Bab, Ayet 3-9).

(Devamı var)

19. Asrın bilginleri hayvanları kesip biçerek onların organlarının mukayeseli anatomi ve fizyolojisini incelerken, HENRI FABRE böceklerin yaşayışını inceledi ve onları sevdi. Fabre'ı alelâde bir tabiat bilgini olarak görmeyiniz. Hayat, sevmesini ve saymasını, her güçlüğe göğüs germesini bilenler için, sonsuz dersler ve saadetlerle doludur.

"Yeryüzünü dolaşınız ve Tanrının yarattığı bütün varlıkları görünüz."
(Ankebut -örümcek- suresi, Ayet: 19)

Böceklerin bilinmeyen dünyası

«Lectures pour tous» mecmuasında Henri Fabre'in hayatına ait bir makale çıktı. Bu yazıyı okurlarımıza, insanların, yeryüzünde gerçekleştirmeleri gereken mevzulara yaklaştıkça nelerin meydana geldiğini anlatmak için iktibas ediyoruz. Hayatın bize çarpışık gelen sert lisanının ardında, sonsuz bir sevgi, dikkat ve insan kafasının anlamakta çok güçlük çektiği gerçek ve ilâhi bir manâ gizlidir.

Henri Fabre 1823 yılında buzlu bir Aralık gecesi Fransada, Aveyron ve Tarn arasındaki vahşi Lézou yaylasındaki Saint-Léons köyünde doğdu. Kışları sert, yazları sıcak, fakir bir bölgeydi burası.

Fabre altı yaşında, sıcak bir öğle sonu, herkes uykuya yatmışken bir taşın üzerinde gök mavisi bir böcek gördü. Yavaşça hayvanı yakaladı ve içinden çok tatlı bir ses işitti. Sonra, hatıratında bunu şöyle anlatmaktadır:

— Anlatılmaz, kelimelerden daha tatlı, rüya gibi müphem bir sestir bu.

İçinde bir ışık yanmıştı ve hayatiyle beraber, seksenaltı yıl sonra sönecekti.

Eğer babası Rodez, Toulouse ve Mont-

pellier gibi şehirlerde kahve işletmeyi kafasına koymasaydı Fabre belki uyanık, belki tabiatı seven, fakat yine de cahil bir köylü olarak kalacaktı. Ona :

— Henri, diye buyurmuştu; mektebe gideceksin!

Çocuk üç ayrı mektepte okudu. Matematik ve Latinceyi söktü; okumaktan zevk almaya ve tahsili ilerletmeyi düşünmeye başlamıştı ki bir gece babası onu kahvenin تنها bir köşesine çekti ve kederli bir tavırla:

— Oğlum, dedi. Artık senin tahsilin için masraf yapamam. Hatta seni besleyemeyeceğim bile. İşte onaltı yaşındasın ve artık adam oldun sayılır. Kendi başının çaresine bakabilirsin. Nereye istersen git! Belki hakkında daha hayırlı olur!.

Fabre, tarlalarda çalıştı, pazarlarda limon sattı, demiryolu işçiliği yaptı. İşsiz kaldı, açta yattı. Aç ve şaşkın dolaştı. Fakat tabiat bilhassa böcekler ona daima kuvvet ve cesaret veriyordu.

Kazandığı üç beş kuruşla kitap satın alıyor ve okuyordu. Bir gün Avignonda parasız yatılı öğretmen okulunun imtihan ilâ-

nırı gördü. Müracaat etti ve birinci geldi. Mektepte tabiat bilimlerinin yanı sıra lâtince, yunanca çalıştı; resim yaptı, şiir yazmayı denedi. Mektebi bir sene öncelikle bitirdi ve 19 yaşında Carpentras okuluna öğretmen tâyin oldu. Okul pek iptidai idi. Fabre ilk gördüğü zaman burasını bir aynine benzetmişti.

Daha çok öğrenmek istiyordu. Fizik, kimya, cebir çalıştı. Kendine bir basit laboratuvar yaptı. Yine boş zamanlarında okumaya devam ediyordu.

32 yaşında iken Bernandin de Saint-Pierre'in şu satırları gözüne ilişti: «**Deha sahibi bir adamın hayatı bir kaç böceğin hikâyesini yazmaya kâfidir. Bize bu sırları açıklayacak kahraman nerede?**» Bir ön sezi bu suâlin canlı cevabının kendisi olduğunu ona bildiriyordu.

Çalışmalarını hızlandırarak bakalorya imtihanlarını ve Matematik ve Fizik bilimler lisans imtihanını verdi. 1844 yılında Carpentras'lı genç bir kızla evlendi. Fakat o sıralar öğretmenlik maaşı çok az geliyor ve ailesini geçindiremiyordu. Kendisi de, daha iyi bir mevki elde edecek gerginlikten ve insanlara iltifat edip yüzüsu dökmek sanatından mahrumdu.

Büyük şehirlerdeki liselerde öğretmen olmak üzere yaptığı iki teşebbüs akamete uğradı. Nihayet 1849 da, Korsikanın Ajaccio şehrinde bir fizik öğretmenliği buldu.

Adayı çok sevdi. Tabiatı yakından tetkik ederken bir taraftan da her çeşit ilimle ilgileniyordu. Fakat botanikçi Requier ve Toulouse'lu profesör Doquin-Tandon ile karşılaşması ona yolunu açıkça bildirdi: Tabii bilimleri seçmeliydi!

Korsikada sıtmaya yakalandı ve naklini istedi. Onu Avignon lisesine tayin ettiler. 1854 yılının bir kış gecesi okuduğu bir yazı tabii bilimler içinde uğraşacağı mevzuun hangisi olacağını ona daha açık ve kat'î olarak bildirdi.

Tabiat bilgini Léon Dufour, Cerceris cinsi eşek arılarının yuvasında Dupreste cinsi Cléoptère'ler bulmuştu. Bunlar ölü oldukları halde renkleri parlak ve etleri taze idi. Burada bir sır vardı. Fabre çok ilgilendi.

— Bu muammayı çözeceğim! dedi.

Ve ilerde kendi şöhretini temin edecek devasa müşahade serilerinin ilkinde atıldı. 1855 yılında, daha 32 yaşında bile yokken Cerceris'lerin esrarını çözmüştü. Arıların o kadar iyi muhafaza edilen avları ölmemişti; fakat sinir sistemlerine batırılan iğne darbeleri ile meflûç hale getiriliyorlardı. Böylece, bu meflûç böcekçikler, arıların larvaları için mükemmel bir besleyici ortam teşkil ediyordu.

Neşrettiği bu çalışması ile ertesi sene deneysel fizyoloji mükâfatını aldı. Bu şekilde artık ilerdeki mevzuu belirmiş bulunuyordu: Böcekçilik.

Aynı senelerdeki çalışmaları büyük bilgin Charles Darwin'in dikkatini çekti ve Darwin, «Nevilerin Menşei» isimli kitabında, 1859 yılında onu «eşsiz bir müşahit» olarak vasıflandırdı.

Fakat ilmî çalışmaları ve böcekçilik hiç bir zaman ona para getirmiyordu. Ailesini geçindirmek için özel dersler veriyordu. Bu dersler onun okadar kıymetli zamanını harcamasına sebep oluyordu.

Mektepte muhitine intibak edemiyordu. Müstakil karakterli, adeta vahşi gibi idi. Dedikodulara önem vermez, etikete ve maaşeri icaplara aldırılmazdı. Köylü gibi gezerdi. Fakat müstakil karakteri ve ruh asaleti meslekteki muvaffakiyetine mani oluyordu. Muvaffakiyetlerinden maddî menfaatler teminini hiç bir zaman beceremedi.

Onun en çok muhtaç olduğu şey, mevzuuna ayıracağı serbest vakitti. Yavaş yavaş onda bir fikir yer etti: Boş zamana sahip olmak için zengin olacaktı.

12 yıl süren araştırmalar sonunda, ucuz olarak saf alizarin elde etmenin usulünü keşfetti. Keşfini fabrikalar kullanmaya başladılar. Enstitü böcekçilik çalışmaları için ona Gegner mükâfatını verdi. Az zaman sonra maarif vekili onu Avignon'da ziyaret etti. Onu Parise davet etti. Lejyon donör nişanı aldı. İmparator ile tanıştı. Avignon'daki meslektaşlarından herhangi birinin bu fırsatlardan istifade ederek ilerlemesi isten bile değildi. Fakat o, Paristen sıkıldı. Sarayda bir vazife alacaktı. Fakat,

(Devamı 38. Sayfada)

Aynada Gördüklerimiz:

İYİ GÜN DÜŞMANI

Yazan: Salih ÖGE

«Gördüğün göz
Gördüğün için değil
Seni gördüğü için göz.»

ANTONIO MACHADO

Farkındayız, kulaklarımızı tırmalıyor son kelime. Dilimiz kulağımız alışık değil çünkü... «İyi gün dostu» «kara gün dostu» deyimlerini sık sık kullanırız da «İyi gün düşmanı» tâbirini belki hiç işitmemiş hatta düşünmemişizdir bile.

Kusurumuzu niyetimize bağışlayınız; Okuyucularımızın müsamahasına güvenerek bu deyim biz uydurduk.

İyi gün düşmanı..

Kimmiş o?.

Kim değil ki!. Hemen hemen herkes... Hepimiz.

Hemen hemen hepimiz az veya çok «iyi gün dostu», az veya çok «karagün dostu» olduğumuz gibi...

İnsanoğlu tekâmül bakımından çok yönlü bir varlık olduğuna göre böyle oluşumuz da da bir fevkalâdelik olmamak gerek.

«İyi gün dostu» tarafımızı gösterdiğimiz kimseye göre iyi gün dostu, «kara gün dostu» tarafımızı gösterdiğimiz kimseye göre kara gün dostu ve «iyi gün düşmanı» tarafımızı görebilen kişiye göre de iyi gün düşmanıyızdır.

Aynı zamanda, hemen hemen herkesin, hepimizin etrafında «iyi gün düşmanları» vardır... İyi gün dostlarımız, kara gün dostlarımız bulunduğu gibi.

Sık sık kullanır ve sık sık muhatap oluruz:

«Göründüğü gibi değildir» deriz. «Göründüğü gibi değildir» derler.

— Göründüğü gibi değildir de nasıldır?

Cevap: Ya göründüğünden iyidir, yahut da kötü..

Pekii... Göründüğü gibi değilse, göründüğünden daha iyi, veya daha kötü olduğunu nereden biliyoruz? Yahut nereden biliyorsunuz?

Cevap: Onun göründüğünden başka türlü olduğunu gördük; veya gördünüz de ondan.

Şu halde — Lâf ebeliğimizi mâzur görünüz — **İnsan göründüğü gibidir.**

Evet, insan göründüğü gibidir. İster istemez öyledir. Onu göründüğü gibi göstermeyen, onun görünüşü değil bizim görüşümüzdeki miyopluk, noksanlıktır.

İşte, kara gün dostu gibi görünen, pardon!. karagün dostu gibi gördüğümüz niceleleri aslında «İyi gün düşmanı» dırlar. Bunu hepimiz az çok çevremizde müşahade etmiş, görmüşüzdür. Şayet henüz müşahade etmemiş olanlar varsa bir zahmet ufak ufak denemelere girişsinler ve denemelerinin sonucunu dikkatle izlesinler, göreceklerdir.

Dost vardır, iyi günümüzde yanımızdan hiç ayrılmaz. Durumumuzun kötüye gittiğini sezerken çeşitli vesileler yaratıp yavaş yavaş uzaklaşır yanımızdan. Malûm... İyi gün dostu... Faydasızdırlar, sizde uyandıracakları hayal sükutu duygusunu zarar saymazsanız zârarsızdırlar da... Hatta sizi sükût-u hayale uğratmakla tekâmülünüze hiz-

met ettiğini hesaba katarsanız faydalıdırlar bile...

Dost vardır, iyi gününüzde yanbaşınadır, kötüye gidişinizi sezdiği an ikazlarla yardımlarla önlemeğe çalışır, bekli de bu yüzden dokuz köyden koğulur. Ama o bilir ki, onun yeri onuncu köydür.. Ve yine bilir ki, onuncu köyün yolunu ancak dokuzuncu köyden de koğulduktan sonra bulacaktır.

Ne diyorduk?.. Evet, ikazlarla, yardımlarla düşüşünüzü önlemeğe çalışır, önleyemezse yine yanınızdan ayrılmaz, imkânının müsaadesi nisbetinde yardımına devam edindir, belki de daha olumlu bir yardım. Malûm buna da «kara gün dostu» diyoruz.

Kara gün dostu olduğunu iddia eden bir üçüncü tip dost daha vardır ki, iyi gününüzde karşınızdadır. Düştüğünüz andan itibaren yanı başınızda bulursunuz. Gerçekten kara gününüzün yardımcısıdır. Fakat bu yardım, karanlıktan kurtarmağa mâruf bir yardım değil, karanlıkta olduğunuzu, daha doğrusu karanlıkta kendisinin yanı başınızda bulunduğunu size daima hatırlatmak için yapılan bir yardımdır. Sizi teselli eder. Fakat bu teselli sizin moralinizi takviye edici cinsden değil, tersine berbat edici bir tesellidir. Size sık sık «beterin beteri» nden bahseder durur. Meselâ, şu karanlık gününüzde kendisi gibi bir «kara gün dostu» yanınızda bulunmasaydı!.. İşte «beterin beteri» bir facia.. Bunu belki açıkça söylemez ama açıkça söylemekten daha beter şekilde imâ eder.

Düştüğünüz yerden kalkmanızı hiç istemez. Sizi daima kendisine muhtaç görmek arzusundadır çünkü..

Kalkındığınızda, bu kalkınmadan eğer kendisine bir pay çıkarabiliyorsa bunu çevreye duyuruncaya kadar yanınızda bulunmakta devam eder. Eğer kendisine bu imkânı vermiyorsanız derhâl yanınızdan uzaklaşır.

Kendince bu hareketini haklı gösterecek sebep her zaman mevcuttur:

— Ben der. İyi gün dostu değilim, kara gün dostuyum. İyi gününde seninle herkes dost olur. Hele bir yol düşte gör.

Bu «düşte gör» deyişinde «inşaallah düşersin» temennisi gizlidir.

Ve daima pusudaki bir avcı gibi düşmenizi bekler. Hatta belki de düşmenizi hazırlıyacak ortamlar yaratır.

İşte en tehlikeli en korkunç tarafı da burasıdır.

Sizi sevindirecek, sizi memnun edecek her olay onun yüzünde memnuniyetsizlik ifadesi çizer. Size üzüntü verecek her hadise de onda gizlemeğe çalıştığı bir memnuluk yaratır. Ve hemen elindeki merhemi yarınıza uzatır, fakat tedavi edici değil sızlatıcı bir dozda...

İşte, iyi gün düşmanı!..

Onu uzakta aramayınız... Genel olarak yakınızdaki, pek yakınızdadır; ya okulda arkadaşınız, ya komşunuz, ya meslekdaşınız ya akrabanız, hatta kardeşiniz, belki de ebeveyniniz veya çocuğunuzdur.

Herhangi bir sebeple araları açılmış yakın akrabalar, kardeşler, hatta ebeveyn ve çocukları arasındaki şu türlü temennilerin hiç de yabnacısı değilizdir: «Göreceksiniz önünde sonunda bir lokma ekmeğe muhtaç olacak onu da benim kapımda bulacak.»

«Kardeş kardeşin ne olduğunu ne de öldüğünü ister» sözü bu türlü «iyi gün düşmanı» kardeşler için söylenmiştir.

Başarılarınızı çoğu zaman görmemezlikten gelir, küçümsüyor görünür, çevreye de öyle göstermeğe çalışır. Kendisinden takdir, teşvik beklemek boşunadır.

Başarısızlıklarınızı mübalâğalı bir şekilde istihza konusu eder. Şakaları daima müstehzi, kırıcı, mahçup düşürücü ve tezyif edicidir.

Korkunç düşman!.. Kılıcını daima sizdeki aynı cins silâhla biler. Ondan korunmanın yegâne çaresi mukabil ve benzeri tutum ve düşünceden katiyen sakınmaktır.

Atalarımız bunu gayet veciz ifade etmişler:

«Taş atana ekme at».

Tanrı hepimizi iyi gün düşmanlarımızın taşlarından, bilhassa iyi gün düşmanı olmaktan korusun.

Hollanda Polisi

Medyomlarla Çalışıyor

Aimé MICHEL

Hollandada uzun yıllardır parapsikoloji üzerinde ciddi araştırmalar yapılmaktadır. Parapsikoloji bugün, bilhassa telepati ve klervoyans(*) gibi ruhsal olaylara ait vak'aları toplamakta, bunları tecrübi olarak tetkike çalışmaktadır. Bu kabil olayların varlığına ve doğruluklarına rağmen bugünkü ilim çerçevesinde mütalaa edilemeyenler, tecrübecinin keyfine göre tekrarlanamayışlarıdır. Bunun izahı basittir:

Tabiiatta her olayın tekrarlanması, uygun şartların teminine bağlıdır. Şu halde, tecrübi tekrarları yapamadığımız olayların şartlarını bilemiyor ve onları hazırlayamıyoruz demektir.

Bu şartlar nelerdir? Bizim görüşümüze göre ferdi ve topyekûn tekâmülle ilgili ve üstün bir şuurun miyesi siriyeti tahtında cereyan eden bu hadiseleri ancak usulüne uygun müşahade edebilirsek tatminkâr neticeler alacağız.

{*} Klervoyan medyomlar buldukları yere ve zamana tabii olmaksızın, zihinlerinde meydana gelen hayâl ve intibalar sayesinde uzaklardan, geçmiş ve gelecek zamandan haber verebilmektedirler.

Utrecht üniversitesinden Profesör Tenhaeff Mile. Louwereus ve van Busshbach Hollandadaki parapsikoloji çalışmalarının ilerigelen simalarıdır. Parapsikoloji çalışmaları bu şekilde ilk okullara kadar teşmil edilmiştir. 28 ilk okul öğretmeni ve 1188 öğrenci üzerinde 29700 test yapılmıştır.

Tenhaeff'in, Hollanda polisinin kullandığı on küsur klervoyan medyom üzerindeki çalışmaları çok önemlidir. Burada okuyacağınız yazı, makalenin yazarının

meşhur klervoyan medyom Gerard Croiset üzerindeki şahsi müşahadelerine istinad etmektedir.

BİLİNMIYEN KUVVETLERİ İŞ BAŞINDA GÖRDÜM

Tenhaeff uzun zamandan beri, parapsikolojinin, tabii ilimler tarihinin geçirdiği (descriptif) tarifçi safhada bulunduğunu kabul etmektedir. Yani olayları izah edilmeye çalışmaksızın açık bir görüşle müşahade ve tesbit etmek lâzımdır.

Bizzat Gérard Croiset bana şöyle dedi:

— Bütün faaliyetimin gayesi bir tekdir: Düşüncenin bilinmeyen kuvvetlerini şuurlandırmak.

Bu meçhul kuvvetleri iş başında görmek için Croiset'ye müracaata lüzum yoktur. Tenhaëff'in neşriyatından başka günlük Holanda gazetelerini okumak kâfidir. Holanda polisi, kanallarla dolu olan bu memlekette, boğulmuş ya da kayıp çocukları, hırsız ve katilleri bulmak için, her zaman klervoyanlardan faydalanmaktadır. Fakat birkaç yıl evvelki Holanda seyahatimde bu işbirliğinin ne derecede olduğunu bizzat görmem mümkün olmamıştı. Halbuki bu çok basit: Bu iş birliği her gün yapılmaktadır. Resmî Polis mecmuası dahi klervoyanlarla yapılan işbirliğinin neticelerini gündelik olarak neşretmektedir. İşte bunlardan birkaçı.

Bir çocuk kayboluyor. Derhal haberdar edilen polis hiç bir şey bulamıyor. Komiser, Croiset'ye telefon ediyor. Telefonun öbür ucundan Croiset derhal şöyle cevap veriyor:

— İşte şunları görüyorum: Sol tarafında bir köprü olan bir kanal. Bir kule, evler. Rıhtımda alçak, dik dörtgen şeklinde, kum dolu bir sandık var. Sandık bir kapakla kapalı. Çocuk boğulmuş. Cesedi kanalda. Sandıktan kuleye çizilecek bir doğru hattın kanalla keşiştiği noktada. Size resmini yapayım.

Croiset gördüğünü resmediyor. Polisler resimlerinde şehri arıyorlar. Heyhat! O kadar çok kanal var ki, zaman geçiyor ve ceset bulunamıyor. Resmi gazetelere veriyorlar ve neşrediliyor. Resimdeki yer bulunuyor. Hepsi tamam: Kule, köprü, sandık. Yalnız nehri taramak kalıyor. Nehir taranıyor. Çocuğun cesedi bulunuyor.

POLİS HERGÜN BİLİNMEYEN KUVVETLERDEN İSTİFADE EDİYOR

Hayır. Tenhaëff bu kabil vak'alarla dolu bir kitap yazmıştır (*) Croiset'in hayatı da bir sürü bu kabil harikul'ade vak'a ile doludur (Bazan Croiset'in verdiği haberlerde, zaman bakımından bir karışıklık olmaktadır. Bu husus çok mühimdir. Modern fizikteki zamanın izafiliği problemi de düşünülerek, adeta ruhi diyebileceğimiz bir zamanın fizik aleme nisbetinin mukayesesi, bugün hallolacak bir mesele gibi görünmekle beraber üzerinde dikkatle durulmak gereken bir mevzudur).

Bir evvelki vak'anın hemen aynı, bir cuma günü Croiset'ye haber veriliyor. Kayıp bir çocuk. Polis tahkikatının netice vermeyişi.

(*) 1957 yılında neşredilen kitabın Holanda lisanındaki isminin tercümesi: Klervoyanların polis ve diğer pratik maksatlarda kullandıkları müşahadelere.

Klervoyans medyoma telefon.

— Bir kanal boyunca bir manzara görüyorum. (Manzaranın tarifi; hususiyle çok sivri çatılı bir ev). Fakat, bir dakika; cesedin şu anda nerede olduğunu göremiyorum. Çocuk boğulmuş. Bir şey bilmiyorum ve size söyleyemem; fakat çocuğun cesedini önümüzdeki salı sivri çatılı evin önünde yüzerken bulabileceksiniz.

Tarife göre polis, vak'a mahallini buluyor. Sivri çatılı evin önü taranıyor ve bir şey bulunamıyor. Holanda polisinin, Croiset'den aldığı malûmatın üzerinde hiç bir şüpheye düşmeden inancısı çok şayanı dikkat bir noktadır. Tahkikatı yürüten komiser, Croiset'in bildirdiği tarihte çocuğun ölümünün bulunacağına emin. Fakat kehaneti yalancı çıkarmak istiyor. «Eğer, diyor, çocuk salı günü bulunacaksa şimdi de muhakkak ci varda bir yerde olmalıdır. Akıntıya ters yüzemiyeceğine göre sivri çatılı evin yukarısında kanalda araştırma yapabiliriz ve cesedi Croiset'in haber verdiği tarihten daha önce bulabiliriz.»

Kanal cumartesi, pazar, sivri çatılı evin önünde ha pazartesi, boş yere taranıyor. Ve salı sabahı ceset, fiğce suya batmış bir hâlde bulunuyor.

Bu hususta zaruri olarak akla şu sual gelmektedir: Niçin komiser cesedi daha evvel bulamadı? Bu bir tesadüf mü idi? Croiset'

(Devamı 34. sayfada)

Büyük RUH Dostlarımız.

Medyom: E. S. 1958

— Görüyorum ki arkadaşlar mütemadiyen bilgiler almak ve yeni hamleler peşinde koşmak arzusunu gösteriyorlar. Bu arzu gayet haklı ve güzel bir şey, fakat bilgi, ne üste giyilip sonradan çıkarılan bir elbise, ne de sonuna kadar çıkarmamak üzere takılan bir mücevher değildir. İki yol mütesaviyen hatalı çıkmaza götürür. Bilgi bir bütündür. Sizler için bunun künhüne nüfuz etmek imkânı bulunmadığındandır ki bunu parçalara ayırmak ve zahiren kısımları birbirinden tamamen ayrı olarak mütalâa etmek zaruretindedir. Bilgi esasen kâinatta mevcut, fakat sizin ancak kademe kademe, basamak basamak vasıl olabileceğiniz birliğe sevkeder. Bilginizi bu bakımdan her yönden arttırmağa çalışınız. Burada şüphesiz ki bilgi demekteki maksadım, tıpkı dersini ezberliyen bir mektepli-nin yaptığı gibi bunu öğrenip, doğru dürüst tatbik etmemesi veya bir kenara bırakması değildir. Hakiki bilgi, içinde bulunduğunuz maddî plândaki hadiseler, kudretiniz dahilinde tetkik edip bunları ruhi cephenizden değerlendirmeniz ve bunları ancak başkalarının ve bundan sonra sizin tekâmülünüze bir basamak teşkil ettikten sonra, bunlara bir ideal olarak bağlanmamak gerektiğini idrak edebilmenizdir. Hakiki bilgi ne maddeden kaçmak, ne eprövlerden sıyrılmak ve ne de onlara bağlanmakla kaim olan bir husus değildir. Şayet böyle, yaşadığınız maddî hadiselerden kaçıp kurtulmayı ve bu şekilde neticede nefsaniyete sevkeden pasiflik ve atalet haline geçerek sözde kendi saadetini temin etmek isteyen gafiller varsa, bunlar sureti katiyede yanlış yolda olduklarını anlamalı ve ikaza maruz kalmalıdır. Diğer taraftan aynı şekilde maddeleri kendine ideal edinen ve ufuklarında

maddî mabuttan başka ve ondan öteye bir şey düşünmeyenler de daha korkunç bir uçurumun yanı başında bulunmaktadırlar. İşte hakiki bilgi ve nur ancak içinde bulunduğunuz hadiselerin kendi kudretiniz dahilinde.. tekâmül vasıtası olduğunu ve bundan daha mühimmi sizin kadar ve hatta sizden daha fazla başkalarının yükselmesine bir amil olduklarını tam manasıyla idrak etmekle varılması mümkün bir merhale olur. Yani hülâsa olarak, sonsuzluklar içinde şu bir nebze hayatinizin bir basamağı, sonsuz merdivenin bir basamağı olduğunu kabul edin ve bu sonsuz hayatınız içinde hakiki saadete buradaki tecrübelerinizde muvaffkiyete ermeniz şartıyla ulaşabileceğinize inanın. Evet biliyorum, hayat sizin için çok kere çetin, tahammülü zor bir yük oluyor. Çok kere kendinize, bilgilerinize isyan etmek ve kendinizce hakkınız olan huzura ve saadete ne zaman ve nasıl varacağınız üzerinde tereddüt ve şüpheye düşüyorsunuz. Çünkü insansınız.

Bunun için hayattaki güçlükleri yenebilmek üzere bilginizi bu yönden arttırmağa gayret ediniz. Bilhassa size dışarıdan gelmiş olan bilgileri kendi şahsi süzgecinizden geçirmekle ruhunuzun hakiki öz malı ediniz. Yani bunu da iç varlığınızdaki gelen parıltılara, yani vicdanınızın sesini, içinde yaşadığınız dünyanın en büyük ve en hakiki realitesi olarak kabul ediniz. İşte bunu yapmakla dünyada elde edebileceğiniz en büyük bilgiyi elde etmiş olursunuz.

Bilgi (size evvelce söylediğim gibi) kâinattaki nizam ve vahdete öz varlığınıza kademe kademe, adım adım, merhale merhale sevkedici bir kuvvettir. Meselâ siz kendi hayatınızda daha iyi anlayabilirsiniz. Şöyleki: İlk okulun ilk sınıflarında elde et-

tiğiniz bilgi size ancak içinde yaşadığınız muhitin çok cüz'î bir kısmını öğretirken, mektep bilginizin yanı sıra, diğer bir takım tatbiki bilgiler-ki bunlar ancak tecrübeyle elde edilir- ve manevî bilgiler elde edersiniz. Meselâ bunlara misal olarak bir çocuk başlangıçta umumiyetle hayvanlara karşı biraz haşin ve zalim davranmayı sever. Ancak onun meselâ bu işteki hatasını anlayabilmesi için, kötülük ettiği hayvanın yaralanması ve hatta ölmesi icap eder. İşte bu andan itibaren çocukta meydana gelen reaksiyon, çocuğun vicdanını harekete geçirir. Böylece ruhî bilginin tohumu atılmış olur. Diğer taraftan ilk okulu bitiren bir çocuk, diğer tahsilleri esnasında edindiği bilgilerle ufkunu genişletir ve aşmış olduğu merhalelere bir bütün gözü ile bakar ve zahiren aralarında münasebet yokmuş gibi olan hadiseler onun için bir bütünün muayyen derecedeki halleri olarak tezahür eder. Meselâ: Fizik tahsili yapmış bir kimse için ağaçtan bir elmanın düşmesi ile, damdan kiremidin düşmesi arasında fark yoktur. Halbuki bir çocuk bunu ne kadar başka hadiseler olarak telâkki eder. Halbuki ikisi de aynı yer çekimi kanununa göre vukubulur. Tabii bunun çok daha ileri olan safhaları mevcuttur. İnsan tekâmül ettikçe ruhî ve maddî hadiselerin de bağı olduklarını ve

aralarındaki sıkı rabıtayı önce hayal meyal, bir sezgi halinde, sonraları gittikçe artan bir idrâk halinde duymağa başlar. İşte esasen sizin maddî plânlarda enkarne olmanızın en yüksek amillerinden biri de ruhî hadiselerle maddî hadiseler arasındaki zaruri olarak gelişmesi icap eden bu münasebetleri tahakkuk ettirmeniz içindir.

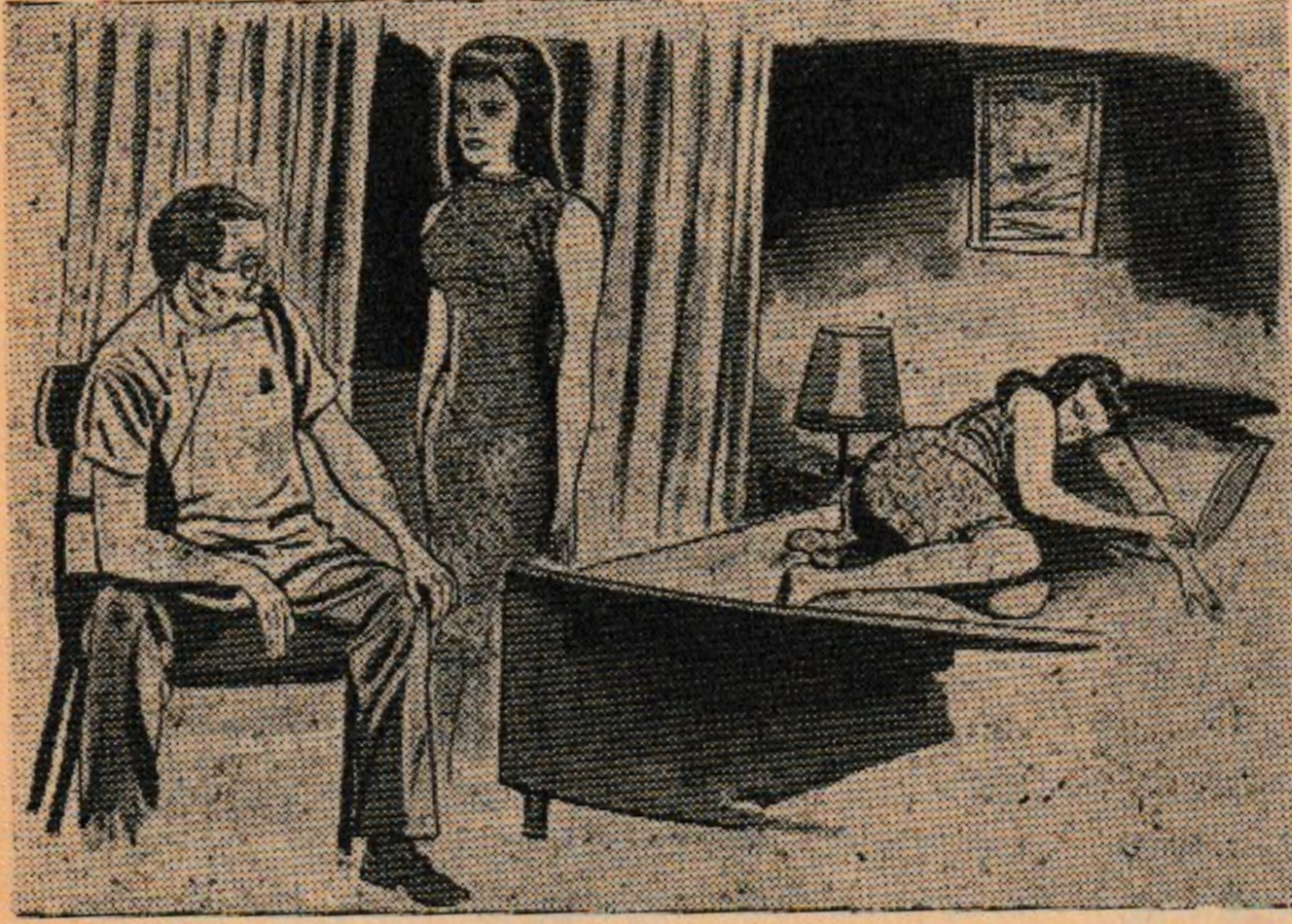
Siz hiç farkına varmadığınız ve mevcudiyetinden haberdar olmadığınız büyük ve muazzam bir yaratıcı olan bir düşünce ve muhayyele melekesine sahipsiniz. Aynı şekilde de madde âlemleri çok büyük ve çok kudretli muhayyilelerin birer eseridir.... Şunu da idrâk edip düşünebilen insan hakikaten yüksek bir bilgi sahibidir, o da muhayyele ve düşüncenin bir miknatıs gibi etrafınızdaki maddî hadise ve halleri hazırlamış olma keyfiyetidir. Yani şunu açıklayayım: iyi ve yüksek düşünceli, temiz düşünceli bir insan yüksek madde ve madde alemine müessir olabilecek bir kudret kazanmıştır. Aksine düşünceleri kötü, niyetleri bozuk, nefsaniyetten kendini kurtarmamış bir kimse ise yine aynı muhayyilesinin bu defa düşük maddelere müessir olması dolayısıyla bu veya diğer hayatlarında aşağı maddeler ve maddî hadiselerle karşılaşır.

En Nefis Kahve

(Ruh: 460)

İnatla Bana Bakıyordu

1952 yılının bir Temmuz gecesiydi. Gece nöbetçisi olarak çalıştığım büyük bir asabiye ve akliye hastanesinde, her tarafı dolaşarak yorulmuştum. Oturmuş, biraz nefes alıp dinleniyordum. Hastalarımın hepsi, yataklarında, sessiz ve sakin uyuyorlardı. Onların bu halinden sonsuz bir memnuniyet duymaktaydım.

Tam bu sıralarda idi ki, en zor zaptedilebilen hastalarımın biri olan Scheema'nın yeni bir çılgınlık nöbeti ile, bar bar bağırmağa başladığını duydum. Ağzından salyalar ve köpükler saçarak, «Eğer seni öldürmemi istemiyorsan, bırak da şu

kapıdan çıkıp gideyim!.. Anahtarların cebinde olduğunu biliyorum. Kapıyı açıp buradan gitmem müsaade edersen hakkında daha hayırlı olur!..» diye haykırmaya başladı.

Yirmi dakika süren bir mücadeleden sonra teskin edebildiğim genç kadını yatağına yatırdım. Yerime dönerek koltuğuma henüz oturmuşum ki, Scheema'nın sağ tarafımda durduğunu gördüm. Uzun, siyah saçlarının çevrelediği yüzünde simsiyah gözleri, benimkilerle dikilmiş, alev alev yanıyordu. Bu haliyle, Scheema, tıpkı intikam almağa

hazırlanan bir çingeneye benziyordu.

Ne yapacağımı bilmeden, aklımı başıma toplamağa çalışıyordum. Aynı anda, bakışlarım, Scheema'nın uyumakta olan karyolasına ilişti. Onun yanımda bulunduğuna kat'iyetle emin olmaklığım rağmen, battaniyelerin altında dertop olmuş bir vaziyette yattığını görünce müthiş şaşırdım.

Sonra, yanımda duranın sadece bir hayal olduğunu anlayarak ferahladım. Uyumakta olan Scheema'nın ruhu bedeninden ayrılmış, anahtarları benden alıp buradan kaçmak gibi çılgınca bir arzu ile karşıma dikilmişti.

Asıl vücudu hâlâ yatakta yatan genç kadının hayali inatla yüzüme bakmakta devam ediyordu. Bütün cesaretimi topluyarak: «Böyle hareket etmekle hiçbir şey elde edemeyeceğini çok iyi biliyorsun Scheema!» dedim. «Şimdi dön yatağına ve uyu.»

Bir iki dakika ısrar edercesine orada durdu. Sonra sessiz sedasız uzaklaştı.

Yıllarca bu gibi hastaların yüzlercesi ile meşgul olmuşum. Fakat böyle bir vak'a ilk defa olarak başıma geliyordu.

Olaylar arasında. Olaylar arasında.

Titanik Batıyordu

Rüyayla ilgili garip bir olay Kanada'da, Winnipeg şehrinde, Rosedale Metodist Kilisesi rahibinin, 1921 ilkbaharında bir akşamüstü ayinlerine başlamazdan evvel biraz kestirme yapmasıyla başladı. Yirmi dakikadan fazla uyumuş olamazdı rahip Charles Morgan, fakat bu süre içinde aynı rüyayı müteaddit defalar gördü. Rüyasında hızla ilerliyen dalgaların muazzam gürültüsü ve birbirine karışan heyecanlı seslerden başka bir çok yıldan beri dinlememiş olduğu bir ilâhının sözlerini de duyuyordu. Ayinleri bittiğinde her zaman görülür cinsten olmıyan bu rüyayı cemaate anlatarak rüyasında dinlemiş olduğu ilâhiyi şimdi kendisiyle birlikte söylemelerini rica etti. Sözleri şöyleydi: «Dinle bizi, Baba ki denizde tehlikede olanlar için dua etmekteyiz.»

Ertesi gün gazetelerin başlıkları hadiseye bir olağanüstülük katacaktı. Çünkü rahip Morgan'ın Winnipeg şehrinde bu rüyayı gördüğü sıralar. Kuzey Atlantığın buzlu sularında görüp geçirilen en büyük deniz faciası vuku bulmaktaydı - Titanik batıyordu...

Kocası Trenden İndi

İkinci dünya savaşı sırasında eşim, Amerikan Deniz kuvvetlerinde vazife almıştı. Bir gemide uzun müdet bulunduktan sonra, hastalığı dolayısıyla California'ya tayin edilmişti. Ben de derhal üç çocuğumu alarak onun yanına gittim. Fakat Japonya ile harp başlayınca eşimi düşmanla karşı karşıya bırakarak evimize döndüm. Yalnızlığı sevmediğim için eve bir arkadaşımı davet etmiştim. Bir gün öğleden sonra karyolama uzanmış uyumağa çalışıyordum ki, birdenbire eşimin gülümseyen yüzünü gördüm. Elinde deniz çantası olduğu halde trenin son basamağında,

aşağı inmeğe hazır vaziyette duruyordu. Derhal kalktım ve küçük oğlum Tom'u avludan alarak harekete geçtim. Arkadaşım, «Ne oluyor? Nereye böyle?» diye sorduğu zaman kendisine gördüğüm vizyondan bahsettim ve eşimi karşılamağa gideceğimi sövledim. Geri dönüp yatmamı, delilik etmememi tavsiye etti. Fakat ona aldırmadan evden çıktım ve doğruca istasyona geldim. Tren geldiği zaman eşimin aşağı indiğini görmedim. Fakat orada dururken birdenbire, birisi yavaşça sırtıma dokundu; bu eşim Freddi. Vizyonda gördüğüm gibi gülümsüyordu.

Olaylar arasında. Olaylar arasında.

MUKADDERAT

VE

İCABAT

Problemleri

(Geçen sayıdan devam)

Özetleyen: Feridun TEPEKÖY

İşte böylece cebri bir kaderiyeciliğe yönelmelerini kolaylaştırmış olurlar. Bir zorbanın emriyle oğlunu öldürmeğe memur edilen bir babayı düşünelim. Bu insan acaba bu derece müşkül ve tehlikeli bir akıbetle neden karşılaşmış olsun? Bunun mutlaka bir sebebi bulunmalıdır. Eğer bu hayatında böyle bir illete raslamıyorsak daha evvelki haayatlarına bakmamız lâzımdır.

Ayrıca, ruhunun pasını silebilmesi için, bu gün karşılaştığı bu güç durumu, büyük bir fırsat ve lütuf olarak karşılaması lâzımdır.

Zira ,karşılaştığı hayat imtihanı (ep-röv), onun muayyen bir kudret ve bilgiye sahip olmasını temin edecektir. **Kötü bir vazifeşinas olmaksansa hayırlı bir vazife kaçınını olmağı tercih etmekle hayat imtihanında muvaffakiyet daha iyi sağlanmış olur.** (Cellatlar, kan davası uğruna adam öldürenler, bunu bir vazife olarak telâkki edip yapsalar bile, günün birinde uyanacak olan vicdanları karşısında mutlaka hesap vermek zorunda kalacaklar ve ıstırap fırtınalarında bunalacaklardır. İlâhi nizamın icapları, bu yolda olan varlıklara böyle bir mukadderi hazırlar. Bu mukadderin önüne ise hiç kimse geçemez.)

Bütün ruhtar, daima iyiye, güzele, hayırlı olana ve İlâhi murada yönelme çabası içinde bulunmak mukadderine sahip olarak yaratılmışlardır.

Fakat, maddeye bağlanışın verdiği a-talet ve perdelenme dolayısıyla bu niyetinin

ekseriya farkına varılamaz. Daha doğrusu, insan, çapraşık ve ters yollarda ıstırapın çeşnisine baka baka asıl yolunu bulur. Onun bütün ters hareketleri Allah yolunda azim, irade, arzu ve niyetinin berrak bir idrak ve şuuru ile yürüyebilmesini sağlayacak ruh kudretlerini kazanmasına matuf olmaktadır.

Kadri dostumuz bir tebliğinde şöyle demektedir:

Kadri: 4.6.1947

«Katillerin de bu dünyada birer vazifeleri vardır. Fakat bu vazifenin verilmiş tarzının esasları çok evvellere dayanır. Hiç bir ruh, kendi isteği ile bir varlığın hayatını söndürmek istemez...», «... Bazen böyle bir vazifeyi üzerlerine almamak için burada çok direnenler vardır..»

Vicdan seslerini içlerinde boğan kimse-ler bulunduğu gibi, bir zaaf anında yaptıkları küçük bir hata yüzünden günlerce ıstırap çekenler de vardır.

Bunun için «Cehennem, vicdan ve hüsnüniyet sahibi olanlar içindir.» denilmiştir. Hata, bir yol göstericidir; yeter ki onun hata olduğunu görebilelim. Hatanın, hata olduğunu idrak edip onu bir daha tekrarlamamak için azimli olmakla, merhaleler katedilir. Aksi halde, bir fasit daire içinde uyuşukluğumuzun ve irade zafiyetimizin peşinden koşmak ve dönüp dolaşip aynı noktaya gelmek ve ıstırap çekmek bizim için şart olur. Bir de şu husus vardır:

«... Böyle yapmayıp da hata yapacağım diye işi yarı yolda bırakıp dönerse bu yol asla onun doğru yolu olmayacaktır. Ve asıl bu döndüğü noktadan itibaren kuyuların girdaplarına düşmüş bulunacaktır..»

Geçmiş hayatlarımız ef'alinin birer icabı halinde ortaya çıkan son hayatımızın zaruretlerine uymak mecburiyetinde olduğumuzu biliyoruz. Bütün bu zaruretler ve icaplar, bizlerin eprövlerimizi teşkil ettiği gibi kaderimizin de tablosunu resmetmektedir. Her imtihan, varlığa bahşedilmiş İlâhi bir lûtuftur. Zira bu suretle varlıklar ancak tekâmül etmek imkânlarını kazanmış olabilmektedirler. İmtihanlardaki muvaffakiyeti ise, vicdan sesine uymak cehdini göstermek temin eder.

Mevzu ile afâkalı sualler :

1 — Ruhî melekelerin inkişafı, gelişmesi için cehit ve gayret sarfetmek ve bizzat hadiseler içinde birtakım fiillerin faili olmak lüzumlu mudur?

2 — «Her fiil olacağına varır.» sözünü, müteal fatalizma ve determinizma yönünden nasıl izah edebilirsiniz?

MUKADDERAT VE TEKRAR BEDENLENME

Dünya hadiselerine karışmak üzere bedenlenmenin (bir irtibat vasıtasına sahip olmanın.) mukadderat ile çok yakından alakası vardır.

Tekâmül için zarurî olan imtihanlar, dünyadaki ihtiyaç kalite ve derecelerine göre sınıflandırılmağa tabi tutularak hayatları dolduran bir taksime uğrarlar. Tekrar bedenlenmenin başlıca zaruretlerinden birisi, ruhların tekâmülleri sırasında hadiseler içinde yaşayarak kudretlerini arttırmak ve muvaffakiyetlerini ispata fırsat verecek imtihan ve tecrübe imkânlarına sahip olabilmektir. Varlıklar için tekâmül, İlâhî bir zaruret (emir) olduğuna göre buna bağlı tekrar bedenlenme olayı da İlâhî bir zaruret ve kader olmaktadır.

Tembellik, uyuşukluk.. dünya hayatlarının âdedini çoğaltabilir. Çalışkan bir insan ise, dünya mektebini daha kısa bir zamanda bitirebilir. Zira, bu insan cehitkârlı

ğı dolayısıyla realite çemberlerini aşmak kudretini kazanmış olmaktadır. Her hayat, bir evvelki hayatın bittiği noktadan ileriye doğru bir yürüyüş ve yükseliş imkânını sağlamaktadır. Bu sebeple geriye dönüşe lüzum ve ihtiyaç yoktur. Tekrar bedenlenme (Reenkarnasyon) hakikati eğer kabul edilmeyecek olursa, hayatımıza dahil bir çok illetlerin sebeplerini hem tayin edilemez hale gelir ve hem de mukadderatımızı alâkadar eden bir çok hususların anlaşılabilmesi hemen hemen imkânsızlaşır. (Meselâ: Çocuk ölümleri, antipati-sempati, harika çocuklar, talih, fobiler, ilcalar, dejavüler, rüyalar, İlâhî adalet... gibi.)

MUKADDERAT, İCABAT VE TEKAMÜL

Öyle bir kâinatta yaşıyoruz ki, illet - netice prensibine göre tecelli edecek neticeler ve dolayısıyla varlıkların kaderleri, muayyen bir nizam içinde ve muayyen bir hedefe yönelmiş olarak meydana gelmektedir. İlet - netice prensibinin yönelticilik vasfına müessir olan bu amil, İlâhî takdir ve muradın bir tezahürüdür. Dünya üzerindeki illetlerin neticeleri de bu amilin tesiri altında «İyilik eden iyilik, kötülük eden kötülük bulur.» şeklindeki bir kader olarak insanlara yol göstermektedir. Binaenaleyh, her hareket bir neticeye vasıl oluyorsa, bu netice mutlaka böyle bir kâsdin tahakkukuna vasıta olmak zorunda bulunuyor demektir. Güldüren güler, ağlatan ağlar. Bütün hareketlerin şaşmaz bir nizam içinde, bu nizamı temin eden İlâhî irade kanunlarının icapları dahilinde meydana geldiği bir kâinatta elbetteki bir insanın yapacağı şu veya bu hareketinin de mutlaka bir neticesi mevcut olacak ve bu netice de aynı nizamın dahilinde bir mevki işgâl edecektir. Fakat ne yazık ki, yapılan işlerin ne maksatla yapılmakta olduğunu araştıranlar pek az olmaktadır. Bu sebeple kıymetli birer tekâmül vasıtası olan dünya nimetleri, ekseriyetle putlaştırılmakta ve asıl gayeleri unutulmaktadır. Bu halin neticesi ise, dünyanın bir cehennem haline gelmesini intac etmektedir.

(Devamı var)

BREZİLYA'DA

Spiritizmanın Muhtelif Cephesi

Yazan: DİMİ P.
(Sao Paulo muhabirimiz)

Materyalizasyon

İnsanlar, ruhun ölümden sonra yaşadığına inanabilmek için bu çeşit olaylarla karşılaşmaya ihtiyaç duyuyorlar. Zira bunlar duygu organlarımızla, göz, kulak ve elle tesbit edilebiliyor. İnsanoğlunun, bazan aldatici olan bu hislere nekadar güvendiği malûm. Bu olaylar, ruhun ebediyetine, hatta mevcudiyetine bile inanmayanları şaşırır ve bazan korkutur da. Fakat fantomun (medyumun vücudundan çıkan ve **ektoplazma** denilen akışkan (seyyal) madde ile teşekkül eden hayalin) hareketleri, duydukları sesi ve bazı hallerde tuttukları eli, olayın izahını vermemekle beraber, onları bunun bir hakikat olduğunu kabul etmeğe zorlar. Parapsikoloji tam bir izah yapamamakla beraber bu olayların mevcudiyetini kabul etmektedir.

Materyalizasyonun ilmî ve spirit izahını bir tarafa bırakarak önce, Brezilyada bu olayların meydana geldiği çalışmalardan ve şahit olduğumuz bazı enteresan hadiselerden bahs edelim.

Bu çalışmaların yapıldığı Centro'lar (çalışma merkezleri) çok azdır. Meselâ 1000 e yakın spirit teşekkül mevcut olduğu halde materyalizasyon Centro'ları parmakla sayılabilecek kadar azdır. Sıkı araştırmalarımız sonucunda ancak 5 tane tesbit edebildik. Bunların bir tanesinde, bazı şartlarla celselere iştirâk edilmesi kabil. Diğer ikisine ancak üye olarak ve uzun bir tetkik ve imtihandan sonra iştirâk edilebilir. Diğer ikisi de çok küçük iki ayrı gurup olduğundan, hariçten kimse alınmıyor.

Bu gurupların sayısının mahdut olmasının sebebi malûmdur. Bu celselerde vazi-

fe görebilecek kabiliyette medyumlara az rastlandığı gibi, yetiştirilmeleri de ancak uzun, sabır isteyen, devamlı çalışmalar neticesinde mümkün olabilir. Bu hususiyetler bazı medyumlarda nadiren hiç bir ön çalışmaya hacet kalmadan kendini gösterir. Bu çeşit fizik kabiliyetli medyumlar, Spirit celselerde bulantı duyan, derin uykuya dalan ve gasyan edenler arasından (ektoplazma teşekkülüne delalet eder), ehil idareciler tarafından seçilir. Fakat hepsinden esaslı bir netice alnamaz. Kimi vücut kifayetsizliğinden, kimisi de yetiştirme çalışmalarının uzun ve yorucu olmasından yarı yolda mesaiyi terkeder. Müteaddit defalar ziyaret ettiğimiz "Padre Zabeu" merkezinde, celse şöyle cereyan eder :

Program cumartesi geceleri saat 8 de başlar ve 8.30 a kadar isteyenlere paslar yapılır. 8.30 dan 9 a kadar Reis Senhor Juan, hazır bulunanlara, İspirtizmadan, Allan Kardek doktrininden ve İncilden bahseder. Saat 9 olunca, giriş kapısı kapanıp kilitlenir, salonun sağ köşesindeki demir parmaklıklı kafese medyum oturtulur; elleri ve ayakları koltuğa bağlandıktan sonra kelepçe takılır ve kilitlenir. Umumiyetle Centro'yu ilk defa ziyaret edenleri reis kafese davet ederek medyumun bağlanış şeklini ve kelepçeleri kontrol etmesini rica eder. Kafesin kapısı da kilitlendikten sonra, anahtarlar en arka sırada oturanlara rasgele verilir.

Esas medyumdan başka, bazan yetiştirme safhasında bulunan bir veya iki medyum daha, aynı şekilde, salonun ön kısmındaki koltuklara bağlanır; sonra kafesin siyah perdeleri çekilir ve ışık söndürülür.

Salonun mevcut dört penceresi, kontr-

plâk levhalar ve perde ile örtülüdür. Ön tarafta, haftanın diğer günlerinde, mutad çalışmalarda kullanılan beyaz örtülü masanın üzerine, flüid olmak üzere bir sürahi, bir gramofon, bir de (sesi çoğaltmak için tellalların kullandıkları) mukavvadan bir külâh (megafon) konur. Bu külâh ve gramofonun dört yanına, fosforlu boya ile muhtelif işaretler çizilmiştir. Bu fosforlu işaretler, karanlıkta bunların hareketlerini takip etmek maksadiyle konmuştur.

Ön sıralara iki metre kadar mesafede, yanında bir yığın plâk bulunan bir pikap vardır. Buna ışık söndürülmeden bir hafif müzik plâğı konur.

Birinci ve ikinci sıradakilere, karanlıkta muhtemel hareketlerine mani olmak veya onları kontrol edebilmek için, uzunca bir ip, ceket düğme delikleri veya kemerden geçirilerek bağlanır. Bu ön iki sırada kiler ellerini birbirlerine vererek zincir kurarlar.

Evvelki yazımızda anlattığımız gibi, salonun sağ kısmını erkekler, sol kısmını da kadınlar işgal eder. Zincir kurmak için eller bağlanırken, kadın - erkek kısımlarının birleştiği noktaya oturmak üzere bir karı koça seçilir.

Bu celselere iştirâk edenlere hiç olmazsa öğün için et yememeleri ve alkollü içki içmemeleri tenbih edilir. İçeri girerken her çeşit çakı, makas, iğne, kibrit, çakmak gibi eşya kapıda bırakılır. Giriş kapısında bu hususları belirten bir levha vardır.

Her şey hazır olduktan sonra ışık söndürülür; ön sırada oturmuş ve diğerleri gibi belinden ipe bağlı bulunan reis, haziruna düşüncelerini Tanrıya çevirmelerini tenbih edip dualar okumaya başlar.

Asıl enteresan olaylar bundan sonradır. Bir müddet sonra (bu müddet 5 dakikadan yarım saate kadar, bulunanların vibrasyon ahengine göre değişir) bedensiz dostlar gurubunun öncüsü ve hizmetkârı olarak kendini tanıtan bir Hintli (Amerika yerlisi) ruhu masaya kuvvetli bir darbe indirerek çalışmaların başladığını işaret eder ve pikaptaki plâğı geçirir. Biraz sonra masadaki mukavva külâh havaya kalkarak boşlukta, salonun her tarafını dolandır. Fosforlu

boya ile işaretlenmiş olduğundan, karanlıkta hareketleri takip edilebilir.

İnce bir ses külahtan geçerek "BOA NOITE" (iyi geceler) diye herkesi selamlar. Bu, bedensiz varlıklar gurubunun şefi Padre Zebeu'dur.

Muhtelif sorular cevaplandırıldıktan sonra başka bir rehber ruh, Dr. Bezera de Menezes, gurubu ile, ihtiyacı olanların tedavisine geçeceğini bildirir. Bu esnada külâh gelir masanın üstüne konar. Bir müddet sonra salona bir eter kokusu yayılır. İdarecinin yanında oturan medyum, doktorun ve hastabakıcıların kimin yanında olduğunu söyler. Meselâ dördüncü sıradaki sarı elbise li kadın, sol koluna bir iğne yiyecek; veya beşinci sırada oturan gözlüklü beyin sinüziti ameliyat edilecek gibi izahlarda bulunur. Bu arada pikaptaki plâklar kendiliğinden değişerek müzik çalmağa devam etmektedir.

Bir ara müzik durur ve masadaki yanları fosforlu boya ile işaretlenmiş gramofonun kolu, kendiliğinden çevrilerek, zembereği kurulur; plak yığından da, kendi kendine bir plâk seçilerek gramofona konur.

Bu sırada idareci Sr. Juan, herkese kuvvetli konsantrasyon sağlamalarını tenbih eder.

Plak yerine konulduktan sonra, gramofon havalanmaya başlar ve bütün salonu dolaşır. Havada, tavana yakın, müzik çalarak, birkaç defa dolaştıktan sonra gider masaya konar. Bazen yerini bulduktan sonra, birkaç plâk daha değişerek bir müddet müzik çalmağa devam eder; bazen de hemen durur ve cereyanlı sabit pikap çalmağa başlar. Bu arada hazirun hep beraber, plakta çalınan müziğe yüksek sesle refakat eder. Bu müzik çok çeşitlidir. "Ave Maria"dan halk türkülerine kadar her şey çalınır.

Bu böyle devam ederken aniden, duvardaki hafif yeşil lamba yanar ve masanın üstünde bir fantom görülür. Bu, birkaç saniye devam ettikten sonra, ışık söner ve salon tekrar karanlığa gömülür. Bazı hallerde bu sahne biraz değişiktir; duvardaki lamba yanmayıp fantomun vücudunda, gö-

(Devamı 28. Sayfada)

YARDIMCI ÜYE KÖŞEMİZ

Her tatbikat insana —ne kadar farkına varamamış olursak olalım— bir şuur zerreciği kazandırır. Bu zerreciğin daha büyük, daha küçük olması ise, tatbikatın başarı oranıyla doğru orantılıdır. Ve bu şuur zerreciklerinin birikimleriyle de bizde belirli bir şuur açıklığının gelişmesi farkedilmeğe başlamış olur...

Bir evvelki yazımızda sözünü ettiğimiz tatbikatın matluba uygun bir seviyeye yükselişle varlık, yukarıdan yağmaya başlayan daha doğrusu ,ezelden beri yağmakta olduğunu yeni yeni farkettiği rahmeti değerlendirmeye başlar. Bu hal, rikkatın elde edilmiş olmasıdır. Rikkat halinden uzak bir tatbikat, uzaklığı nisbetinde bizi bu rahmetten alıkor. Zaten böyle bir tatbikat içinde bulunan insanoğlu, henüz şahsiyetini kazanamamış; hâdiselere bir yaprak misâli karışmış, sürükleniyor demektir. Buna, kısaca, varlığın hâdiseye olması yani olaylara hâkim duruma geçememiş bulunması diyebiliriz.

İşte böylesine matlup bir tatbikata yönelmek eğiliminde bulunan varlığa yardımcı olmağa âmâde, yukarıda sözü edilen ve yukarıdan verilmekte bulunan bilgilerden —RAHMETTEN— söz edelim bu defa da...

Varoluşumuzun başlangıcından beri yağmakta olan RAHMETİ, biz insanlar, yeteri kadar şuur açıklığına erememiş olduğumuz içindir ki, yeteri kadar değerlendiremeyiz. O rahmet ki, ezelden beri durmadan yağar..

— Allahım! Bana rahmetini başışla... diyerek avucunu açıp gökyüzünden rahmet dileyen ve ondan faydalanmasını bilemeyen

biz insanoğlunun gözleri önünde hâlâ durmadan yağdıkça yağar.. .Fakat, biz insanoğulları bakar-kör olmakta inat ederiz!.. avucumuza her an düşen rahmete karşı duygusuz kalmakta ayak direriz!.. Çünkü, maddenin ötesine aşma gayretinden bizi alıkoymağa çalışan bedenimizin esiri gibiyiz. Bu, beden ve ruhun maddeyle temasının asıl gâyesini bilmekten, nefsanîyetimizin kulluğuna düşmüş oluşumuz bizi alıkor..

Yeryüzündeki varlığı yani bizleri müşahede ettiğimizde görmekteyiz ki, bu ikili durumu bilemez, kabul etmez bir takım çıkmazlar içinde çıkar-yol aramaktayız! Daha doğru bir deyimle, bocalamaktayız..

İnsanlığın en ilkel çağlarına indiğimizde bile gördüğümüz dinsel çabalar, o zaman insanın tek tekâmül çabası gibiydi. Şuuru o kadar kapalı, idrâki o kadar kıttı ki, bütün bilgi alış-verişi, bu dinsel çabaları içerisine sıkıştırılmış bulunuyordu..

Her ulvî gözüken gâyenin ardında koskoca bir nefsanîyet gizli!.. Çünkü, o insanoğlu ki, kendinden ileride bir merhale tanıktan yoksundur...

Eğer o, bütün insanî kaygıyı yalnız kendi içinde —ruhsal benliğinde— duyabilecek bir seviyeyi iktisap etmiş bulunsaydı, daima aldandığımız, fakat netice itibariyle kendimizden başkasını aldatamamış olduğumuz sahte gâyeler peşinde koşmaz; kendisini her zaman kendisinden ötelere görürdü... «Ben» demiyen, daha doğrusu, diyemiyen insanın insanca gâyesi, yine insanca gerçekleşir... Ve hem çevresi ve hem de (dolayısıyla) kendisi kazanır..

Yalnız maddesel çabalar içinde bulunmuş olmakla insanoğlu, bu yönde kaba bir şuur açıklığı elde etmiş; fakat ruhsal yapısına yönelmemiş ve rahmetin rahmetliğini sezgileyen gerçek şuur açıklığından özünü mahrum etmiş bulunmaktadır.

Önümüze bakıp maddeyi ve maddesel olayları görmüş olmakla biz, kaba şuurumuza çarpan bir kaba bilgiyi edinmiş bulunuyoruz demektir. Bu, eşyaya ait bilgilerden yu karıya doğru bir tırmanma gösteremiyen varlık, eşyanın içinde eşya gibidir; eşyalıktan kurtulup eşyanın bir üstüne çıkamamış bir haldedir...

Bu insanın vicdanı maddeye çok yakındır. Bu insanın duygusu, esir olarak çalışır; sezgisine durmadan maddi parazitler karışır...

Kendisinden öteye taşabilmiş insanın, madde üstü bir hali mevcuttur ki, bu hal onu, çevresinin asli yapısıyla karşılaştırmış; hem çevresine asli tarafından —ruh yönünden— hitap etmiş ve o seviyede bir fayda sağlamış ve hem de kendisini, bu hitabedişin aksi tesirlerini yine kendi ruhi seviyesinden alma durumuyla karşı karşıya getiriniş olmaktadır.

Bu durumu iktisap etmiş bulunan varlığın gözü, yerdeki rahmetin maddi tezahürüyle, ezelden beri yağmakta olan rahmetin gökyüzündeki yani maddesinin ötesinde-

lece RAHMETİ, hiç değilse ruh seviyesinde ki ince tezahürlerini de farketmeğe ve böy-görmeğe ve değerlendirmeye başlamış olur.

Ruh seviyesi onun, maddeyi aşmağa başlayan, kendisinden öteye taşmağa çalışan yönü olmaktadır ki, bu hal ruh-madde ikilisinin matluba uygun yönde bir yürüyüş durumunu ifade eder .

Hangi seviyenin malı olursa olsun, bütün dinler insanlara gerçek olan yönünü anlatabilmek ve duyurabilmek için indirilmiştir. Fakat insanoğlu, çoğu zaman, ya inkârcılığa sapmış veyahut da dinin şekli taraflarına gereğinden fazla değerler atfetmek suretiyle istenilen faydayı sağlayamamıştır. Yirminci asrın insanı ise, bir ikili durum ortaya koyarak, dini bütünleyecek olan ilmi de bunun dışında sayma gafletine düşmüştür. Halbuki paralellik arzededen bir yürüyüş hali elzemdir.

Sözümüzü kısaca özetlemeğe çalışırsak, diyebiliriz ki, insanca yaşayabilmek için, bize insanlığımızı kazandıracak olan rahmeti farkedebilecek ruh-madde münasebetinin bilgisini almalıyız ve bu bilginin tatbikatını yapmağa çalışmalıyız.

Bu bilgiyi, bize göre, alamıyacak durumda gözüken insanlar ne yapmalı diye aklımıza haklı olarak gelecek bir soruyu da gelecek yazımızda cevaplandırmağa çalışacağız.

YARDIMCI ÜYELERİMİZ :

73. Arif Bilen
Pamukbank T.A.Ş.
GAZİANTEP

74. Cemil Onaral
Yenimahalle
10. Temmuz Cad. 12
Bakırköy - İSTANBUL

75. Süleyman Vardar
Fevzi Çakmak Cad.
Öztüre Apt. Kat 3
BURSA

76. Behçet Karaali
(Lütfen yeni adresinizi bildiriniz).

77. Meziyet Berdi
Şehzadebaşı
Aceminefer Sokak 31
Aksaray - İSTANBUL

78. Fatma İzli
Malta Akdeniz cad.
Vatandaş Sokak 19/3
Fatih - İSTANBUL

Spiritizmanın muhtelif cephesi

(25. Sayfadan devam)

ğüs ve mide kısmında, pek sönük başlayarak gitgide kuvvetlenen bir ışık görülür. Bu ışık yeşil veya kırmızımsıdır. Bazen de muhtelif renkler göze çarpar. Fantom kâh hareketsiz, kâh ellerini, başını hafif sallayarak, masada veya yerde gezinir.

Fantomun görünmesi bir celsede 1 den 5 defaya kadar, medyumun sıhhi vaziyeti ve bulunanların kurduğu ahenge göre değişir.

Bu arada müzik, masada iki kuvvetli darbe duyuluncaya kadar devam eder. Bu, çalışmaların sona erdiğine işarettir. Plâğın bitmesi beklenir ve idareci tekrar bir dua ile seansı kapatır.

Işıklar yakılır ve idareci, medyomu ismi ile bir kaç defa çağırır. O, kabinenin içinden cevap verdikten sonra, perdeler çekilir; anahtarla parmaklıklı kapı açılır ve medyumun kelepçeleri çözülür. Bazı hallerde kelepçe ve bağlar yerde bulunur; bazen de koltuğunda bağlı olduğu halde, kapısı kilitli olan kabinenin dışında olduğu görülür.

Seans bittikten sonra, herkes, masanın üstünde bulunan fülüidlenmiş sudan küçük kadehlerle içer ve dağılır.

Yukarda anlattıklarımız bu hadiselerle pek ilgisi olmayanlara belki biraz mübalağalı görünür. Fakat esasında hiç de öyle değildir. Bunları gördüğümüz gibi, gayet objektif olarak, hiç bir şey ilâve etmeden naklediyoruz.

Aynı Centroda şahit olduğumuz bazı enteresan sahnelerden de bahsedelim: Meselâ bir seansın hitamında ışıklar yanınca, kafesin içinde, bir koltuğa, kelepçelerle bağlı bulunan medyum (65 yaşında, tahminen 100 kiloya yakın, şişman, ayaklarında varis bulunan ve bir basamağı bile zorlukla çıkabilen bir kadın) **Dona Maria**'nın yine koltuğunda bağlı olarak salonun ortasındaki masanın üzerinde bulunması hepimizi hayrette bıraktı.

Bir defasında da, karanlıkta kafesin üst kısmından çıkan, aleve benzer, kuvvetli, renkli ışıklar (sarı, kırmızı, mor) herkesi biraz telaşlandırdı. Fakat bedensiz rehberin mesajı, ön sırada oturan, transa girmiş başka bir medyum vasıtasıyla verdiği «Merak edilecek bir şey yok; yeni bir tecrübe yapıyoruz» izahı ile ortalık yatıştı.

Bunlardan başka masanın üstünde bulunan çiçeklerden, salondakilere dağıtılması daha sık görünen bir olaydır. Bazen de salonda mevcut olmayan çiçekler dağıtılır; bu hallerde ruhlar «Şimdi sizlere dışardan getirdiğimiz çiçeklerden vereceğiz» diye medyum vasıtasıyla, veya külâh havada iken, külâhla haber verirler. Bu çiçekler umumiyetle kır çiçeğidir.

Bütün bu olaylar, muhakkak ki, insanı hayret içinde bırakır ve acaba «Hile mi? — Hile ise nasıl olur?» gibi soruları akla getirir. Nitekim bir defasında üç gazeteci (iki fotoğrafçı, bir reporter), resim çekmek ve tetkik için müsaade istediler. Ruhî rehberlere sorulup müsaade alınınca, bir sonraki haftaya davet edildiler. Bizim de hazır olduğumuz bu seansta, gazeteciler, herkes oturup bağlandıktan sonra, bütün kapı, perde, elektrik düğmelerine ve daha bir çok yere, zamklı kâğıt yapıştırarak yapışan yerin etrafını kalemle çizdiler. (Eğer karanlıkta şerit sökülür ve tekrar yapıştırılırsa belli olsun diye). Medyumun kelepçelerini ve kafesin kilidini bizzat kilitleyip şeridi yapıştırdılar. Duvardaki tabloların çivilerinden yerdeki döşemeye kadar her tarafı polis gibi arayıp tetkik ettiler ve şüphe uyandıracak hiç bir şeye raslamadılar. Doğrusu, şahsen biz de, böyle bir arama yapmayı çoktandır arzu ediyorduk. Fakat teklif etmemiz münasip olmazdı. Bu fırsat belirince, memnun olduk tabii.

Seans esnasında, sinüzitten mustarip olan fotoğrafçıya tedavi yapıldı. O, burnunu silince, mendilinde siyah ve çok pis kokan bir cerahat görüldü.

(Devamı 38. sayfada)

MUNDO DOS LI HERCULANO PIRES RUH VE MADDE

Ruh ve Madde Brezilya'da

Mecmuamızın Brezilya ile olan ilgisi okuyucularımızca bilinmektedir. Bir Brezilya günlük gazetesinde, «Ruh ve Madde» hakkında intişar eden yazının Portekizceden tercümesini okurlarımıza sunuyoruz.

Türkiyenin güzel İstanbul şehrinde intişar eden «Ruh ve Madde» mecmuasının bir çok sayılarını alıyorum.

Türkler, daha Atatürk zamanında, lâtın alfabesini kabul ettikleri halde, ne yazık ki kelimelerin mânâsı, bizler için halen sırdır. Bizce meçhul bu terimler arasında, umumiyetle, ilmi terimlerden, ancak Lâtın ve Yunancadan gelenleri sökebiliyoruz. Bir Türk bana «R.v.M» nin Ruh ve Madde demek olduğunu öğretmişti. Mecmua ile birlikte gönderilen İngilizce bir mektup da, bu tabiri resmen teyit etmektedir: Spirit and Matter.

Bizde, burda Sao Paulo'da «R.v.M.» nin bir muhabiri vardır. Bu zat, İstanbulda yaşamış olan ve «Clube dos Jornalistas Espi-

RECEBO de Istanbul, a luminosa Capital turca, játo
ros da revista «Ruh ve Madde». Embora os turcos
adotado, desde Kemal Pachá, o alfabeto latino, não
decifrar o mistério das suas palavras, a não ser e
emaranhado destes vocábulos desconhecidos, que desin-
ta ou grega, geralmente da nomenclatura científica
co me ensinou: «Ruh ve Madde» quer dizer «Es-
pírito». E vejo a confirmação disso na obra em ing-
lês da revista: «Spirit and Matter». Quem quiser
jornalista Grego Dimitri Paraskevopoulos, que re-
bul e hoje faz parte, como associado, do Clube do
Espiritas. É ele quem vai auxiliá-lo a ler os
do outro mundo esse mundo de sonhos que a
a Istanbul acorda em todos os dias. Não admira
dos turcos pelos prncípios, que depor-
te encarnação da p-
-la, pa-
177

Yazan: HERCULANO PIRES

ritas», azası da bulunan Dimitri Paraskevopoulos'tur. O uzak ülkeden gelen mesajları okuyup anlamada bana yardım edecektir. İstanbul kelimesinin, bize hatırlattığı o rüyalar ülkesi. Türklerin «öte tarafın» (Alem) meseleleri ile ilgilenmeleri, bizde hayret uyandırmıyor. Mavi Marmara ve Boğazın kıyılarında uzanan, güzel İstanbul eski Bizansın, yeni bir enkarnasyonu gibi.

Bu mecmualara bakarken, herkes gibi benim de aklıma, o eski, ipek ve kadife dolu Türk geceleri, yarım ay ve gümüş yıldızlar geliyor. Bu asyatik hayalin, hakikatten uzak olduğunu elbette biliyorum. İstanbul, bir kraliçe gibi Halicin (Altın kör-fez) aynasında eğiliyor. Fakat Boğazın kıyısındaki büyük şehirde hayat, Pekin veya Sao Paulo'daki kadar güçtür. Sâkinleri gözlerini her zaman göğe kaldırıp, doğan ayı görmeğe veya minarelere doğru yükselen o şirin meltemlerle neşelenmeğe vakit bu-

(Devamı 31. sayfada)

Rölativite

(Geçen sayıdan devam)

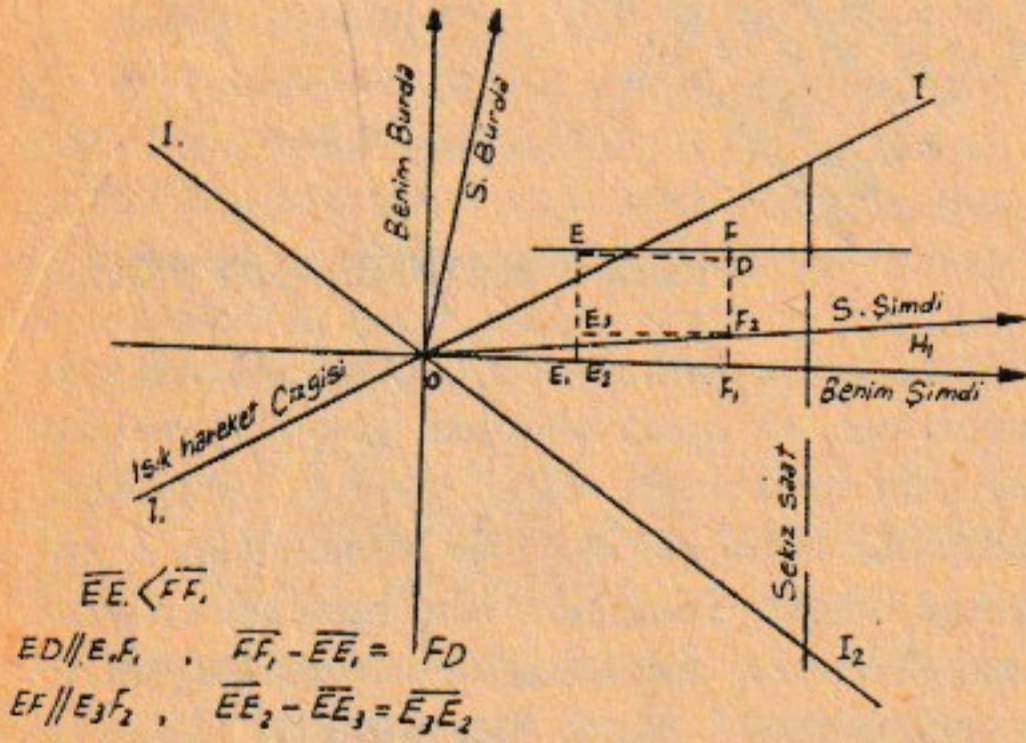
Çizdiğimiz grafik üzerinde durumu inceleyerek bazı neticeleri şöylece çıkartmamız kabil olur: Meselâ, eğer, sizin ve benim «ŞİMDİ» eksenlerimiz intibak halinde olsaydılar, bu takdirde:

Benim bulduğum ışık hızı: ZI/IM

Sizin bulduğunuz ışık hızı: SI/IM

olacağından bu durum, ışık hızının DEĞİŞMEZLİĞİNE uymayan bir keyfiyetin ortaya çıkmasına sebep olacak demektir. Aslında her ikimizin de aynı ışık hızı değerini bulmamız icabederdi.

Bu sebeple «Şimdi» eksenlerinin intibak etmesi mümkün olamayacaktır.

Bunun için, «Sizin Şimdi» ekseniniz, o şekilde olmalıdır ki: bu eksene çizilecek paralelin uzunluğu olan S_1I parçasının, «Sizin burda» eksenine çizilecek paralelin uzunluğu olan IN parçasına ORANI, benim bulduğum

ZI/IM oranına eşit olsun.

Matematik bir abstraksiyon gibi görünen bu halin acaba bize göre manası nedir? Bunun mânası şu demektir: Farzedelim ki bir yerde bir hadise vuku buluyor ve biz onu görüyor ve idrak ediyoruz. Burada benimle hadise arasında bir tesir sinyali intikali mevzuubahistir. Şu halde, benim şu anda gördüğüm bir hadise mutlaka o anda

vuku bulmuş demek değildir. Zira, hadise mahallinden gözüme kadar gelecek olan ışığın bir zaman sarfına ihtiyacı vardır.

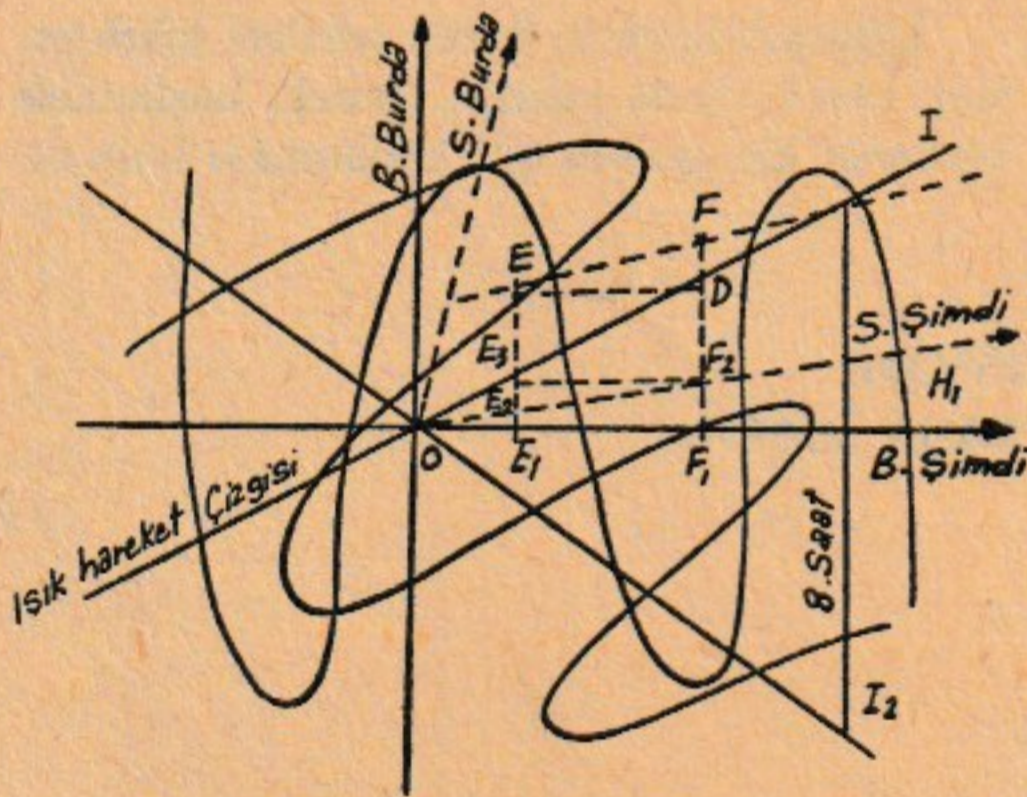
Hadisenin bana uzaklığı nispetinde ışık daha fazla bir zaman sarfedeceğinden dolayısıyla kâinat içinde bir noktada vuku bulmuş bir hadise benim «şimdi» eksenim üzerinde muayyen bir noktada yer işgal edecektir.

Enteresan olan cihet şudur ki: eğer ben bir roket üzerinde bulunuyor ve yanımdan da başka bir roket geçmekte ise, bu takdirde (SİZ ve BEN) her ikimizin de bir araya geldiğimiz şu anda şimdi burada iken ben ŞİMDİ diyorum. Ayrıca kâinat içinde bu anda vuku bulan hadiseleri düşünüyorum. Siz de aynı anda şimdi, diyorsunuz, aynı şeyleri düşünüyorsunuz. İkimizin birarada bulunduğumuz şimdi burda noktasından ne kadar uzaklaşırsa hadisenin iki sisteme ait şimdi mefhumları da değişecektir. Meselâ, çok uzakta bir yıldız parıldamakta olsun. Yukarıdaki kabulümüze göre bu anda mademki sizinle bir hizada bulunuyoruz. ohalde ben ŞİMDİ diyorum, siz de ŞİMDİ diyorsunuz, fakat bu hadise sizin mazinizde vukubulmuştur. Zira sizin ŞİMDİ ekseninize nazaran hadise, negatif taraftadır (Şekildeki H noktası). Demek ki, roketlerimizin tam karşılaştıkları nokta ve anda biz karşılıklı olarak ŞİMDİ buradayız diyorum. Bu anda kâinat içinde vuku bulan hadiseleri düşünüyorum. İşte bu düşüncelerimizde bir hemzamanlık yoktur. Aramızdaki mesafe arttıkça da bu hal daha da bariz olmaktadır. Durumu daha iyi kavramak için başka bir misali ele alalım. Farklı hızlarla harekette olan rasıtların farklı «BURDA» ve «ŞİMDİ» eksenleri olacaktır. Bunlardan «ŞİMDİ» eksenleri, ışık hızı çizgisi olan I_1 ve I' arasında dağılmış bulunacaktır.

Hepimiz şimdi burada iken O noktası müşterek olmaktadır.

Fakat ne mazide şimdi burada idik ne de istikbalde şimdi burada olacağız.

Her ikimiz de şimdi burada iken şimdi olan hadiseleri düşünürsek, her birimiz için o hadiselerin zamanı değişik olacaktır. Meselâ, benim şimdi eksenimle intibak halinde olan bir hadise, hiç bir zaman sizin şimdi halinize intibak etmeyecektir. (Şekildeki H noktası gibi). Mademki hepimizin «ŞİMDİ» sizgileri, I_1 I_2 ile I I' çizgilerinin sağ ve ya sol tarafındaki alan içinde bulunması lâzımdır. Meselâ, Neptün gezegenini ele al - sak, bu takdirde bu fark sekiz saat olacaktır. Şimdi burda bulduğumuz şu anda, başka bir arkadaşımız da Neptünde bulunmuş olsun. Biz ona diyelim ki: «Bizler, ŞİMDİ dediğimiz şu anda, sen de bizleri düşün. «Fakat onun oturup tam sekiz saat beklemesi lâzımdır ki bizim şimdi anımıza u-

laşabilsin. Farklı süratte iki sisteme ait iki insanın buluşukları O noktasında, şimdi burda anında bir hadise nazarı itibara alınsa (Şekildeki H_1 noktası.) Bu hadise, benim için henüz vuku bulmamış olmasına rağmen sizin için mazinin malı olmuştur. Bu hadise acaba hakikaten vuku bulmuş mudur yoksa vuku bulacak mıdır, **şeklindeki bir düşüncenin manası yoktur.**

Bunu soran adamın sistemine göre değişir. Daha da enteresan olan tarafı şudur: İki hadiseyi ele alalım, (şekilde E ve F noktaları.) Bunlar öyle olsunlar ki, EF doğ-

rusunun eğimi, sizin şimdi doğrunuzun eğiminden daha az bulunsun.

Şimdi, bu iki hadisenin zamanlarını tetkik edelim: E hadisenin bana göre olan zaman fasılası EE_1 , F hadisesinin zaman fasılası olan FF_1 den daha küçüktür.

Aralarında FD kadarlık bir fark vardır. Şu halde ben diyorum ki: E hadisesi, F den daha evvel vuku bulmuştur. Zaman bakımından E, F ye tekaddüm etmektedir. Halbuki siz diyorsunuz ki: «Hayır, F hadisesinin bana mesafesi olan FF_2 , E hadisesinin bana mesafesi olan EE_2 den daha ufaktır. «Yani bana göre önce F hadisesi vuku bulmuştur, sonra E hadisesi vukubulmuştur (Netekim, F_2 den EF ye bir paralel çizersek görürüz ki E_3E_2 kadar bir fazlalık mevcuttur). Fakat farzedelim ki, E ve F hadiseleri, birbirlerine sebep ve netice bağları ile bağlantılı olsunlar. Meselâ, E hadisesi avcının tüfeğini ateşlemesine ve F hadisesi de çıkan kurşunun bir kuşa isabet ederek onu öldürmesine tekabül etsin. Bu takdirde, benim sistemimde de iki hadisenin sıralanışı, bütün mantığı haizdir. Fakat, sizin sisteminizde ise durum tersinedir. Sanki kuş öldüğü için avcı ateş etmiştir. Bunun ise manası yoktur.

(Devamı var)

Brezilya'da

(29. Sayfadan devam)

lamıyorlar. Lâkin, orada Haliç körfezinde de burdaki Guanabara * körfezinde olduğu gibi, insanlar, üstün bir hayatın daimi çağrısını hissediyor.

Ve bunun içindir ki, İstanbulda değerli bir Metapsişik Tetkikler ve İlmî Araştırmalar Cemiyeti mevcut. 1960 dan beri de, Ruh ve Maddeyi neşrediyor. Kıymetli makaleleri, resimli röportajları ve mükemmel bas-kısıyla, itina ile hazırlanmış, dünya çapında bir mecmuadır.

İstanbuldan gelen bu mesajları okumak için, Türkçe öğrenmeğe, değer doğrusu.

(*) Guanabara körfezi, Rio de Janeiro şehrinin bulunduğu körfez.

Arjantin Parapsikoloji Enstitüsü

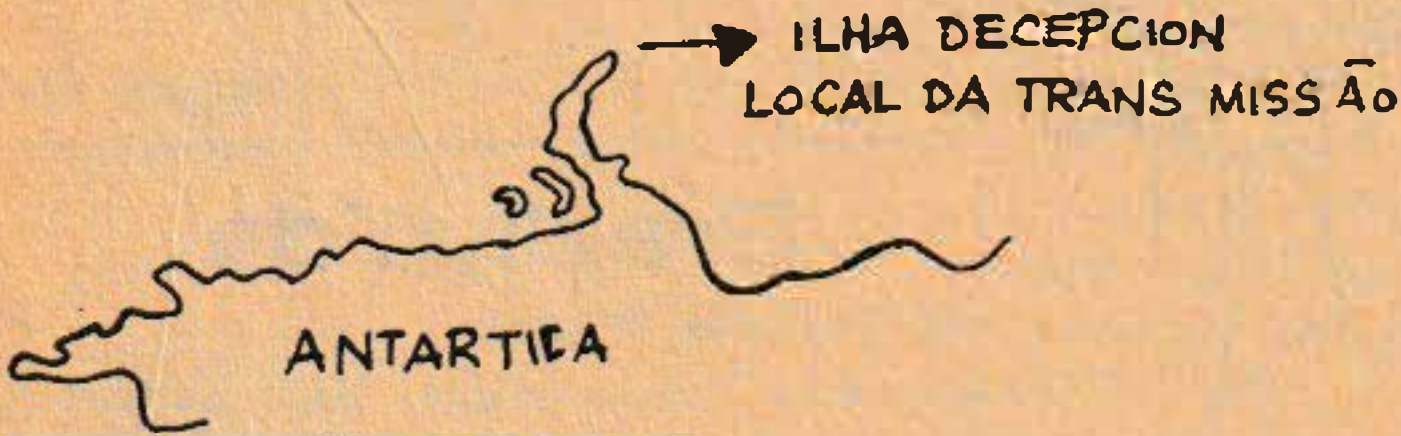
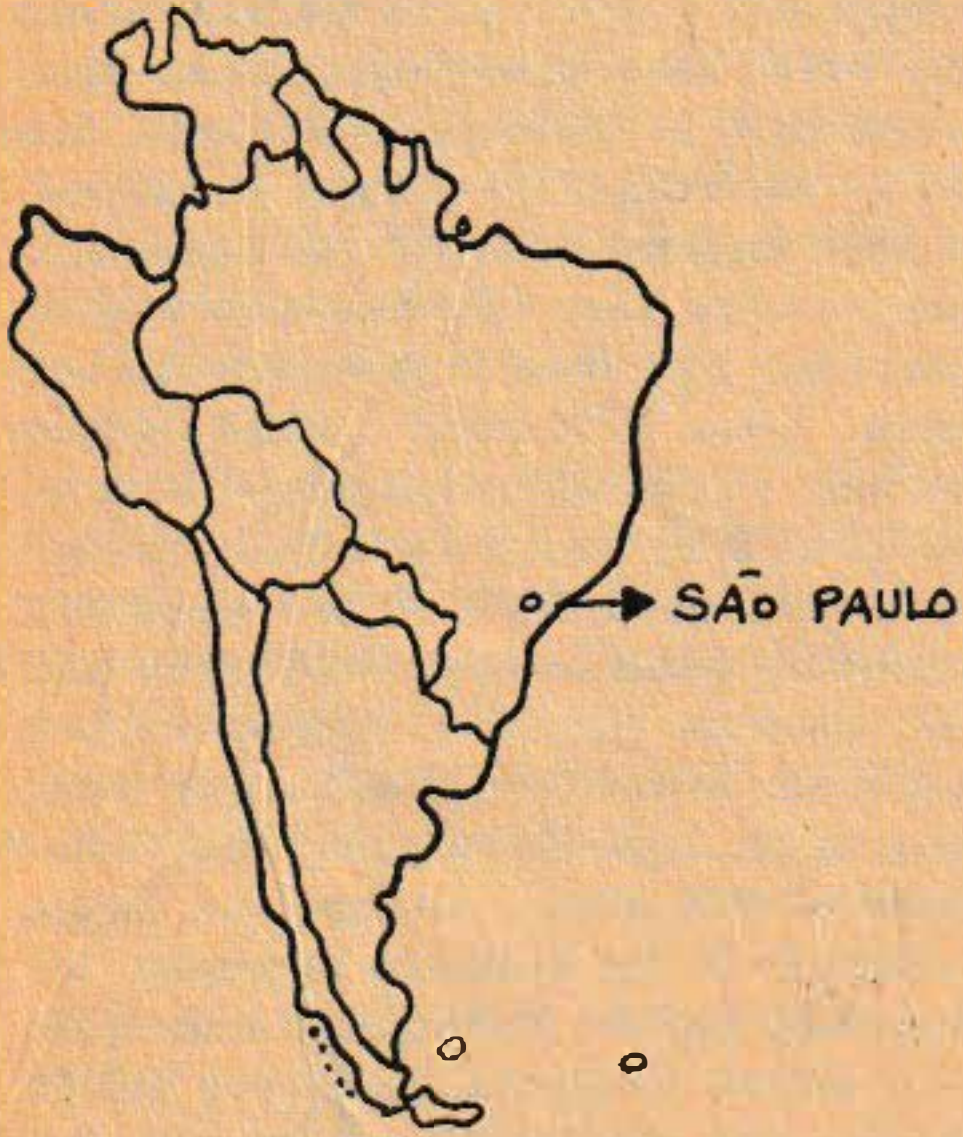
Dünya çapında tecrübeler hazırlıyor

Hava şartları yüzünden, bu aylarda dış dünya ile teması kesik olan, Cenup Kutbundaki «Deception» adasındaki Arjantin askeri üssünde, bir subayın idaresindeki 4 kişi. Eylül - Ekim - Aralık aylarında aşağıda belirtilen şekilde tecrübeler yapacaktır:

Bu tecrübelerin maksadı, dünyanın muhtelif arz ve tufl dairelerinde telepatik transmision (verme) ve kaptasyon (alma) iari etüd etmek. İsteyen herkes, normal ötesi hassasiyeti olsun veya olmasın iştirâk edebilir.

Çalışmalar, her seri 8 günlük olmak üzere 8 seriye ayrılmıştır. Her serinin sonunda bir gün boş bırakılacaktır.

İştirak edenlerin bütün serileri takip etmek mecburiyeti yoktur. Ancak, başlanılan herhangi bir serinin tamamlanması icab et

MODO DE ESCREVER OS SIMBOLOS
DAS CARTAS ZENER

ZENER İŞARETLERİN
FİŞE YAZMAK İÇİN
BASİT ŞEKLİ

Bu şekil işin →

Böyle Yaz →

- PARA O SIMBOLO ○ ... ESCREVA ... ○

" " " + +

" " " ≡ ≡

" " " □ L

" " " ☆ ^

mektedir. Noksan günleri olan fişler nazarı dikkate alınmayacaktır.

Bahsettiğimiz adadaki 4 şahıs, herbiri sıra ile hergün belirli saatte (gece yarısı) masanın üstünde bir (Zener iskambil kâğıdı destesini) karıştırdıktan sonra sıralayacak; (Zener iskambil kâğıdı 5 şekilden müteşekkildir; bir destede her şekil 5 defa mevcuttur $5 \times 5 = 25$ kâğıt) ve 5 dakika müddetle diziliş sırasını düşünce ile nakledecek: (transmisyon). İştirâk eden (süje) günün herhangi bir saatinde, bu kâğıtların diziliş sırasını almağa çalışacak ve fişe işaret edecek; fişin üst tarafında bulunan yerlerine tarih ve saati de yazacaktır.

İlişik krokide, bu şekillerin, fişe yazmak için basitleştirilmiş şekli gösteriliyor. Aynı zamanda, süjelerin kâğıtları düşünürken, transmisyon yerini de (kutuptaki adayı) göz

önüne getirmeleri tavsiye edilmektedir.

Her seri için örneğine uygun bir fiş doldurmak icab eder. Her fiş, doldurulmuş tarihinden sonra, 3 gün zarfında postaya atılmalıdır. (En geç 4 gün). Neticeler sonradan herkese bildirilecektir.

Buradaki (Sao Paulo) Parapsikoloji enstitüsü bu fiş ve krokilerden külliyetli miktarda bastırıp, ayrıca izahat verebilmek maksadıyla konferanslar tertib etti. Dağıtılan fişler, doldurulduktan sonra bu Enstitüye iade edilecek; o da toplu olarak gönderecek —iade müddetini 2 gün koydu— saat hanesinde Greenwich saati yerine, yanlışlığa meydan vermemek için, kurşun kalemle mahalli saat yazmalarını tembih etmiştir. Sonradan bu Enstitü Arjantine göndermeden mahalli saatleri Greenwich saatine çevirecek.

TECRÜBELERİN YAPILACAĞI GÜNLER

I Seri	1.9.1965 ten	8.9.1965 e kadar (9.9.1965 boş)	8 gün
II »	10.9.1965 »	17.9.1965 e kadar	» (18.9.1965 boş)
III »	19.9.1965 »	26.9.1965 » »	» (27.9.1965 »)
IV »	28.9.1965 »	5.10.1965 » »	» (6.10.1965 »)
V »	7.10.1965 »	14.10.1965 » »	» (15.10.1965 »)
VI »	16.10.1965 »	23.10.1965 » »	» (24.10.1965 »)
VII »	25.10.1965 »	1.11.1965 » »	» (2.11.1965 »)
VIII »	3.11.1965 »	10.11.1965 » »	»

“Angé’le, ben öldüm.”

4 Ekim gecesi saat 3 e doğru uyandım. Fakat bu anda kardeşim Joseph Bonnet'nin net hayaliyle yüz yüze geldim. Kardeşim Cezayirin Kostantin eyaletinin Batna garnizonunda asteğmendî. Kendisi bir manevrada bulunuyordu.

Kardeşimin hayali iğilip alımdan öptü. Soğuk bir şekilde ürperdim. Bana üzüntülü bir ifade ile:

“Allahısmarladık Angéle, ben öldüm.”

Dedi. Rüya görmüyordum, tamamen uyanıktım. Heyecanla kocamı uyandırdım:

“Joseph öldü. gelip ölümünü bana haber verdi.”

Kocamı mühimsemedi. O gün kardeşimin 33. yaş günü idi, bütün gün ondan bahsetmiştik. Flattalarımızın tesiri altında kaldığımı ve bu sebeble bir rüya gördüğüme beni inandırmaya gayret etti.

Ertesi gün benim için çok üzüntülü geçti

Akşamı saat 9 a doğru bir telgraף aldık. Fakat açmadan evvel telgrafin mahiyetini biliyordum.

Kardeşim Kenehela (Cezayir) da sabaha karşı saat 3 te ölmüştü.

HOLLANDA POLİSİ

(Sayfa 17 den devam)

nin kehaneti bu muvaffaki yetsizliği önceden kestirmiş mi idi? Bu kehanet bu muvaffakiyetsizliği zaruri mi kılmaktaydı?

(Bunun izahı bugünkü ilmî izahların dayanabileceği mantığın ötesindedir. Me tin esnasında verdiğimiz ilk not, ruhi zamanla fizik zamanın mukayesesinin önemli olduğu idi. Her iki zaman arasındaki fark sadece kemmi kıymetlerin karşılaştırılması ile anlaşılacak cinsten olmasa gerektir. Burada bir mahiyet farkı vardır: O da birbirine eklenerek fizik zamanımızı teşkil eden hadiseler zincirinin ötesinde bu zamana tasarruf eden maksatlı bir zamandır ki ifadesini yine fizik zamanımız içinde bizlere buldurmaktadır. Burada her şahsın davranışı dahi gelişmiş güzel değildir. Zira: O zamana kadar Croiset her şeyi düpedüz haber vermiştir ve haberler doğru çıkmıştır. Polis inanmıştır. Halk mesele hakkında bir fikir edinmiştir. «Salı günü bulunacak» denmesi, komiserin beşeri mantıkla, daha evvelden elinden gelen her imkânı kullanarak cesedi araması ve bulmaması, nihayet olayın haber verildiği gibi salı günü cesedin bulunmasıyla sona ermesi maksatlıdır. İşte bu kabil olaylarda laboratuvar tecrübesi yapılamaması, insan ferdlerinin, psikolojilerinin ve ard arda sıralanmakta olan fizik hadiselerin

topyekûn içine alındığı üstün ve maksatlı bir tasarruf halinin mevcudiyetini gösterir. Binaenaleyh olaylar keyfi olarak tekrarlanamaz. Bu hususun beşer zekâsı tarafından keşfi, yine olayların açık bir zihniyet ve dikkatle tetkik ve müşahadesine bağlıdır. R. ve D.)

DİKKAT ÇEKİCİ BİR ADAM

Croiset ile karşılaşır karşılaşmaz ilk dikkati çeken husus, bu adamın şayanı hayret dinamizmidir. Eğer «hayat kuvveti» hayat hamlesi kelimelerinin bir mânâsı varsa bunlar, ondan daha iyi kimseye uygulanamaz. Onunla gevezelik ederken, ona bakarken, ezici bir mevcudiyet, tükenmez bir enerji hissediliyor. Beyaza yakın kumral kaşlarının altında neşe ve muziplikle parıldayan, masmavi gözleri vardır.

Enstitünün laboratuvarında gevezelik ediyorduk. Tenhaëff tercümanlık yapıyordu. Büyük jestler, kahkahalar... Birden Croiset oturdu; gözleri önüne eğik, düşünmeye koyuldu. İçten içe kaynadığı hiss olunuyordu. Fakat vücudu hareketsiz, rahat bir şekilde gevşek bırakılmıştı. Bu birkaç dakika sürdü. Sonra Tenhaëff ona Hollanda lisanında bir şeyler söyledi. Kaynama sürekli bir kahkaha ile sona erdi.. Bir an için uyuyan fizik dinamizm uyanmıştı. Azalarını oynattı, odayı enine boyuna dolaşmaya başladı.

ONU OTOMOBİL KULLANIRKEN GÖRDÜM

Herhangi bir Hollandalının evinden farklı olmayan evini görmek için Croiset' nin kullandığı otomobile bindiğimizde bir hayli heyecanlı dakikalar geçirdim. Bazan çok hızlı sürmekte, yavaşlaması gereken yan yol kavşaklarında durmakta, durmaması kabil olan yerlerde yavaşlamakta, görünmesi imkânsız vasıtalar, otomobil veya kamyonlar ortaya çıkmaktadır.

Tenhaëff'e sordum:

— Her zaman böyle mi sürer?

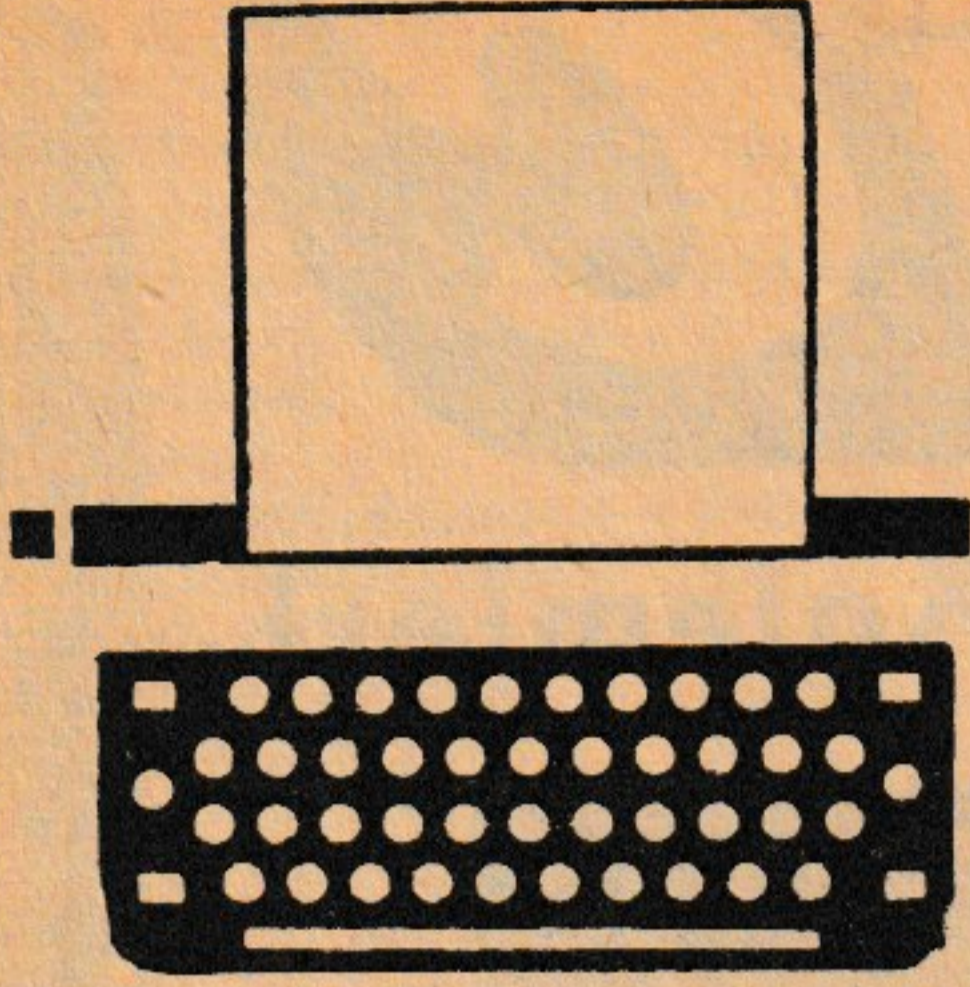
— Evet.

— Hiç kaza yapmadı mı?

— Hayır. Zaten, iyi dikkat edin. Gerçekten her zaman böyle sürmez. Bazan önüne ne çıkacağını bilir; bazan bilmez. Fakat, bileceği ve bilmeyeceği zamanı tefrik edebilmektedir.

Burada mühim olan husus, insanın yaygın bezgînliği ve ümitsizliğinin aşılmasıdır. Dünyada, kendi hakkındaki emniyetsizlik ve buhrandan sıyrılıp uyanmaya başlayan insan ruhundan kıymeti bir şey var mıdır? Başlangıçlardan daha heyecan verici, güzel bir şey var mıdır? Ve klervoyan Croiset, bu Utrecht'li küçük burjuva, bu mukaddes, başlangıcın işaretlerinden biridir.

Okuyuculara CEVAPLAR

Sayın Aydın Baki Mutlu - ÇİNE

Uzunca yazdığınız rüyanızı okuduk. Şimdi bu yazınızdan bazı pasajları beraberce yeniden tetkik edelim. Bu problemin bir kısmına zaten kendinize bir cevap vermişsiniz.

Rüyanızda beyaz bir kâğıt görüyorsunuz... Üzerinde de şunlar yazılı:

«Gerçi Allah yeryüzüne inmemiştir ve inmez. Fakat dünyada ilk def'a olarak bu sene yaz'ı İstanbulda, Vefa'da, kasap Genç Ali'nin evinde geçireceğim.»

Sonra kendi düşüncelerinizi şöyle sıralıyorsunuz:

«Ben bu yazıları, rüyamda gözlerimle okumuş değilim. Kelimeler içime doğdu.»
«... Metinde bazı değişiklikler yapılabilir.»
«Allah yaz tatili yapacak!...» «Allah yeryüzüne inmemiştir ve inmez» ... Bu ne demektir? Allah her zaman için her yerdedir. Allah, bizim olduğumuz yerde bizden daha çok vardır.» «Bir de şu var: Peygamberlerden başkasına Allah yazı indirmemiştir. Bu kaide hilâfına nasıl bana bir kaç satır yazı gösteriliyor.. Yoksa, Peygamberlik kalktığı için, Allah'ın gönderdiği yazıların yalnız Peygamberlere gönderilmesi kaidesi de kalkmış mı bulunuyor?..»

Görüyoruz ki, bir ikindi vakti gördüğünüz bu rüyada incelenmesi icabeden bir çok noktalar bulunmaktadır. Yerimiz, bunları

ineden inceye tahlil etmeğe pek müsait bulunmuyor. Burada, kendi bilgi kapasitemize göre, bazı kanaatlerimizi sıralamakla yetineceğiz.

a) Kendinizin de tesbit ettiğiniz üzere, Allah hakkındaki düşünceniz, rüyada söylenenlerle çelişik durumdadır. Her yerde hâzır ve nâzır oluşu ile tatil yapmak meselesi abes olmaktadır. «Mutlak Allah» kendi zatından başka hiç bir şey ile kıyaslanamaz. O'nun bilgisi kendi zatında mündemictir. Kudret ve kuvveti hakkında hiç... ama hiç bir şey bilemeyiz. Bildiklerimiz O'nun İrade Kanunlarının icaplarıdır. Zaten «sıfatları» deyip durulan şey'lerde icapların başka bir adıdır.

1. Bu itibarla insanî hat hareketten münezzehtir. Görülüyor ki siz, rüyanızda, %99 şuur altınızın aldatmasına uğramışsınız. Her insanda kendini büyük ve kudretli işlere yatkın görme meyli vardır ve bu köklü olabilir. Bu meyil ,şuur dışı bir faaliyetle, çeşitli biçim ve düşüncelere girebilir, sembollere bürünebilir.

2. Uykuda beden-ruh münasebetlerinde bir gevşeme olmaktadır. Böylece beyin şuurunu örtülür ve psişik şuur faaliyete devam eder ve uyanık halden daha fazla olarak bir takım tesirlerin alınması kolaylaşır. İnsan zayıftır. Bu yüzden üstün tesirlerden ziyade geri tesirlere karşı daha müsaittir.

Siz de rüyanızda bu geri tesirlere maruz kalarak - meselâ teşevvüş içinde bir ruhun müessiriyetiyle - malûm cümleyi almış olabilirsiniz. Geçici bir obsesyon...

b) Tanrı tebligatını peygamberler iletmişliğine göre sizin gördüğünüz, yahut içinize doğan, size öyle gelen, sözler Tanrı tebligatı olmasa gerek. Bu da açık bir durum. Dedğimiz gibi bedensiz bir varlığın ihtiyacını tatmin ve sizi sınamak için bir mizansen tertiplenmiş. Nitekim tepkisini mektup yazmakla gösterdiniz.

c) İnsanları idrakli ve şuurlu hale getirmek için mukâddes kitaplar mevcuttur,

ayrıca tebligat tevali etmiş ve etmektedir. Tebliğleri, kendi derecelerinde fonksiyon sahibi olan - otomatik yahut yarı müdrük - medyomlar, ilhamlı kişiler vermektedir, zamanımızda.

Siz «... yazıların yalnız Peygamberlere gönderilmesi de kalkmış mı bulunuyor?» Derken, her halde kendinizi bu dereceden farzetmiyorsunuzdur! Bunun farz edilmesi bile abestir. Devrimiz bilgi, tatbikat devridir. İhtiyaçlara göre Ruhî Plânlardan bu bilgiler ve irşatlar daimi olarak verilmektedir. Her devrin hakikati vardır ve fakat hakikatin aslı birdir. Selâm ve sevgiler.

**DUVARLARINIZ
İÇİN**

Sadosan

mat plâstik boya

AHŞAP İŞLERİNİZ

ve

EŞYANIZ İÇİN

DYOLUX

SENTETİK BOYA

dyo

KALİTENİN GARANTİSİDİR

**EN TECRÜBELİ
DİYOR Kİ:**

(Ruh: 463)

Böceklerin Dünyası

(Sayfa 13 den devam)

böcekçilik için hür olmadıktan sonra bu Fabre için yeni bir esaretti. Avignon'a döndü. Orada daha büyük bir sükutu hayale uğradı: Almanlar daha kolay ve ucuz alizerin elde etmenin usulünü bulmuşlar ve eski fabrikalar iflas etmişti. Bu şekilde oniki yıllık mesai ve zenginlik hülyaları bir anda yıkılıp gitmişti.

Fabre yıkılacak, köhne bir hayatı ömrünün sonuna kadar devam ettirmeyi kabullenenecek mi idi? Kısa bir ümitsizlikten sonra yeniden canlandı ve bu sefer yazı yazmaya koyuldu. Okullarda okunacak ders kitapları yazıyordu.

1868 yılında bir yenilik olarak Duruy'nin açtığı genç kızlara mahsus bir mektepde tabii ilimler öğretmeğe başladı. Büyük bir sükse kazandı. Kendisine kızlar çiçek ve küçük hediyeler getirmeye başladılar. Bu, hasut ve kabiliyetsiz kimseleri kıskandırdı. Dedikodular, iftiralar aldı yürüdü. Düşünün! Genç kızlara çiçeklerin nasıl döllenmesini öğretmek! Tehlikeli bir adamdı bu.

Üstelik, istediği kadar dindar olsun, kırlarda eşek arılarının peşinden koşmak için pazar günleri kiliseden kaçıyordu! Papazlar aleyhinde atıp tutuyorlardı. Mutaassıp birer hıristiyan olan ev sahibeleri iki yaşlı kız, onu evden çıkarınca Fabre kat'î kararını verdi.

İstifa etti. Artık her şeyini böceklere verecekti. Fakat hayatını kazanmak lâzımdı. Boyuna ders kitapları yazıyordu. Böceklerden hâlâ uzaktı. Çalıştı, çalıştı.

1880 yılında, ev sahibi, itirazlarına rağmen evin bahçesindeki, üzerinde kuşların cıvıladığı güzelim çınar ağaçlarını kesince, tepesi attı.

Serignan köyünde, bakımsız bir bahçesi olan bir ev satın aldı. Tam kırk yıllık bir çalışma sonunda nihayet gayesine kavuşmuştu. Elli yedi yaşındaydı. Başkaları için bu yaş bir tekaütlük çağıdır. Onun içinse bu bir şafaktı. Gerçek hayatı ancak yeni başlıyordu.

(Devamı var)

Spiritizmanın muhtelif cepheleri

(28. Sayfadan devam)

Ruhlar, karanlıkta, medyum vasıtasıyla resim çekilebilecek anı bildiriyor, tetikte olan fotoğrafçılar, flâş vasıtasıyla resmi çekiyorlardı. Işık çakınca, masanın üstünde, yerde, fantom görünüyordu. O gün dört defa resim çekildi. Seans bittikten sonra ışıklar yakılınca, gerek kafes kilidinin gerekse şeritlerin yerinde olduğu, medyumun ise koltuğunda bağlı vaziyette, salonun ortasında bulunduğunu gördük.

Kimse kalkmadan gazeteciler ağızları açık, kontrollerini yapıp, her şeyi tamam buldular. Fotoğrafçılardan biri, gördüklerinden pek şaşırılmış, durmadan haç çıkarıyor, «Bu herhalde şeytan işidir» deyip duruyordu. eis izahat vermeye çalışıyor, fakat adamcağız kimseyi dinlemiyordu.

Bu röportajın neşrini gazete idarehanesi münasip görmedi.

Gazetecilerin ziyareti bizdeki bazı şüpheleri de bertaraf etti. Esasen, mantıken de düşünecek olsak, hile niçin yapılsın? Giren-

lerden ücret alınmadığı gibi, bu komplike olayları meydana getirecek ne tertibat, ne de idarecilerde bu çeşit teknik kabiliyet mevcut.

Şahsi intibamız: Bu hususta ne kadar bilgili olursa olsun, insanın fantomla karşı karşıya gelmesi, hele birince defa ise, müthiş bir şeydir. Bazan ilk defa ziyaret edenler arasından, evvelden lüzumlu izahat verildiği halde, seans esnasında haykırarak: «Işıkları yakın, açın çıkacağım» diye bağırırlar olur. Bu hallerde seans yarıda bırakılır ve ışıklar yanar. Bu gibi hadiseler medyum için çok tehlikeli olabilir; bundan dolayı iştirak edenler gayet titizlikle seçilir.

Nakletmeğe çalıştığımız bu tip seanslarda, yalnız materyalizasyon değil, levitasyon (eşyanın kendiliğinden havaya kalkması), vasıtasız ses, tedavi, demateryalizasyon gibi fenomenler de bir arada meydana getirilmektedir.

Önümüzdeki yazımızda "Arigo" isimli meşhur medyumdan bahs edeceğiz.

Cinsel Haklar

(Sayfa 3'den devam)

kine zıt istikametlerde yapılan tecrübelerde elde edilen hususlar tamamen birbirini tutmaktadır. Arada görülen fark tek bir noktadadır; o da kilisenin görüşünün, hakikatlerin gizlenmesinin faydalı olabileceği hususudur. Ancak, biz de Dr. Kinseyle beraber, hakikatin açığa vurulmakla, herkesin gözü önüne serilmekle daha faydalı olabileceğine inanmaktayız.

Fransada maalesef bu durum hasıraltı edilmiştir. Ancak Katolik kilisesinin Resmî Merkezi olan Vatikan'ın son tertiplenen kurtuluşunda bu durum ele alınarak ve açıkça ortaya dökülmekten çekinilmeyerek meselâ, doğum kontrolü, platonik ve şehvî aşk, taaddüdü zevecat, kendi kendini tatmin ve «bekârlık psikozu» gibi problemler din adamları tarafından açıkça münakaşa edilmişlerdir. Bu bir muvaffakiyet sayılmalıdır. Bilhassa üzerinde durulan neticeler şunlardır:

1) İnsanın şahsiyetinin bütünlüğüne doğru yönelen bir tabiat kanunundan başkasını düşünmek abestir. Bu kanun, insan hayatı ve haysiyetinin kıymetine ve saygı değerliğine dayanır.

2) Fizyolojik planda ise, cinsel fiil ile çoğalma mekanizması arasındaki münasebet çok daha sıkıdır. Zira bugün cinsi fiillerin çok mühim bir kısmı nesil vermemektir. Döllenme safhalarının dışında bu işin yapılmasının nesil verme ile bir ilgisi olmadığı ilmen tesbit edilmiştir.

3) Bazı mefhumlar, bu arada tabii düzenin, ve insanın bedeninin üzerindeki hakkı ve cinsel münasebetin manası değişmiştir. Bu arada meselâ din adamlarından Kardinal Mgr. Staverman şunu diyor: «Tabiat kanunları ifadesinden kaçınalım; zira bu muğlaktır. Evliliği değişmez bir münasebet olarak göstermeğe çalışıyorlar; bu yanlıştır. Zira evlilik de, bütün insanî münasebetler gibi değişmeğe tabi, tarihi ve tekâmül halindedir. Aynı şekilde, aşkın da manası değişmiştir. Kilisenin doktrinlerini içinde bulunduğumuz şartlara uydurarak demode olmaktan kurtaralım.»

Montreal başpiskoposu, Kardinal Léger kızarmadan, cesaretle şunu ifade edebilmiştir: «Şimdiye kadar aşkın tezahürlerinin aşkın bir neticesi oldukları» hususunun bildirilmesinin ihmal olduğunu söylemiştir. Sadece «neslin bekası davası kâfi değildir» «Şahıslar bizzat kendileri için sevilmelidirler» Aynen bu mevzuda Malinas başpiskoposu Kardinal Suenens de şunu söylemektedir: «Neslin çoğalmasından daha başka bir gaye vardır; o da, şahısların birbirlerinde takdis olunmaları ve ruhi bütünlüğe varmalarıdır».

Kuzenimin Ölümü

1896 senesinde İtalyada bulunduğum son bir ay içersinde enteresan bir olayla karşılaştım. Gregorina'da Fransız akademisinin hemen yanındaki pansiyonda oturan annem Romada bana mülâki olmak için aniden yola çıkmıştı.

Fransa'ya dönmeden evvel bitirmem icap eden işlerim olduğu için annem yalnız geziyor ve ancak Medicis villasında öğleden sonraları çay içerken kendisi ile görüşebiliyorduk.

Bir gün sabah saat 8 sularında onun telaşla geri döndüğünü gördüm. Çok heyecanlı idi, kendisini soru yağmuruna tuttum. Anlatmağa başladı:

«Kuzenin René Cramer'i karşımda gördüm. Bana bakıyor fakat hiç bir şey söylemiyordu. Nihayet, evet ben öldüm, dedi.»

Annem bu vizyondan çok şaşırılmış ve heyecanlanmıştı.

Bir müddet sonra Paris'e döndük. Kuzenimin ailesinin oturduğu Moskova caddesi 31 numaralı evine gittik. Onun 12.Haziran tarihinde öldüğünü öğrendik. Kuzenim sabah saat 6 da hastalanmış ve öğleye doğru ölmüştü.

Çocuğun hastalandığı saat Paris'te 6 idi ve saat İtalya'da 7 ye tekbül ediyordu. Ve bu an da annemin onun vizyonunu gördüğü andı.